

REALITATEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

ABONAMENTE: Pe un an 350 lei;
pe 1/2 an 180 lei; pe 3 luni 100 lei.

APARE TOTDEAUNA DUMINEGA
Editor și Redactor: J. B. SIMA

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria, 36.

A murit Valeriu Branisce

La 1 Ianuarie, s'a stins din viață, la Lugoj, Valeriu Branisce, omul de care e legală întreaga epocă politică a Ardealului. Moartea sa înseamnă un tribut, pe care apostolul românismului

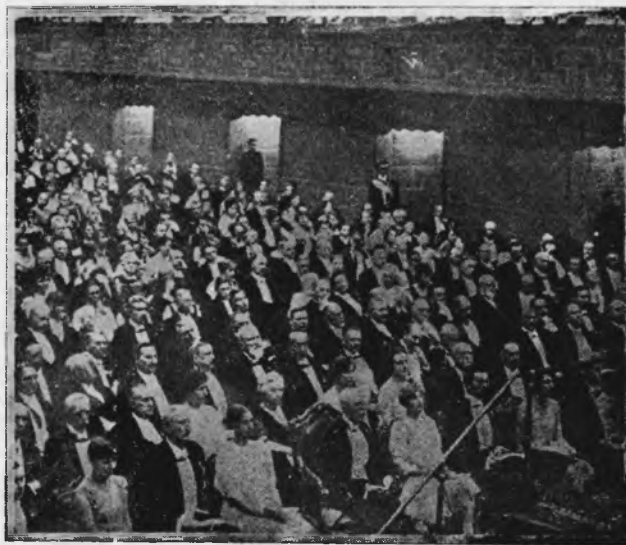
il plătește pe altarul națiunii. El moare la 59 de ani, pentru că temnițele ungurești, dacă n'aun putut să-i înfrângă patriotismul, i-au slăbit trupul.

Iarnă grea în Italia

Iarnă grea. Anul acesta ninge și în Italia. Italienii și palmierii îngheață de frig, pentru că prin acele locuri, unde în iarna asta se simte frigul, nu se cunoaște alt mod de încălzire, decât soarele.

Predarea Premiului Nobel

La Stockholm, a avut loc serbarea predării premiului Nobel, în prezența regelui Suediei.

„REALITATEA ILUSTRATĂ“
revistă săptămânală

— 0 —
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj
Telefon 4-46

— 0 —
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Pentru București: Calea Victoriei 39.
Telefon 63-92

— 0 —
PREȚUL ABONAMENTULUI:
Pe un an întreg . . . Lei 350
Pe o jumătate de an . . . „ 180
Pe trei luni . . . „ 100

— 0 —
PENTRU STRĂINĂTATE:
Pentru America . . . \$5
Jugoslavia și Cehoslovacia . lei 500

— 0 —
Editor și Director: J. B. SIMA
Secretar de redacție: N. Constantin

Ce este democrația?

DEMOCRAȚIA“ e un cuvânt întrebunțat de foarte mulți, înțeles de mai puțini, dător de nădejde pentru unii, subversiv și blestemat, pentru alții. În vremea noastră, cuvântul acesta formează subiect de discuție, nu numai pentru acei cari ar avea dreptul să-l pronunțe, dar și pentru dușmanii democrației, acei pentru cari noțiunea singură a cuvântului produce groază. La noi în țară, fiecare partid politic și mai toți politicienii de oarecare importanță se simt dator să se proclame „democrați“ și să vorbiască despre democrațismul lor.

Experiența guvernărilor din trecut a dovedit însă că mai toți acești „democrați“ sunt de fapt ipocriți și comportarea lor este, cu totul nedemocratică.

Nu intră în cadrul revistei noastre să facem proces partidelor politice, sau să apreciem cât e de mare sau de adevărat democrațismul fiecăruia dintre ele. Vrem numai, în acest articol, să relevăm o întâmplare, care să arate, pe înțelesul tuturor, ce înseamnă democrațism.

Întâmplarea, care să poată defini această noțiune, de bună seamă, că nu se putea petrece la noi, s'a petrecut în marea republică a Americii.

Trebuie să informăm mai întâi pe cititori că, în luna Decembrie 1927, s'a deschis Parlamentul american și că — după cum se întâmplă în orice țară — cu acest prilej, capul Statului, președintele Coolidge, a rostit un discurs răsunător, un discurs la fel cu acele care se țin în toate statele, la asemenea prilejuri. În discursul său, Președintele celei mai măndre națiuni de pe pământ a anunțat, plin de îngâmfare, că un val de prosperitate s'a abătut asupra Americii și că acest val va rămânea permanent. Discursul, bineînțeles, a fost răspândit și publicat în toate gazetele.

Domnul W. W. Busick, direc-

torul ziarului American ATLAS, din Pasadena (California) a scris și a trimis președintelui Coolidge — în legătură cu discursul pe care acesta îl pronunțase — următoarea epistolă:

Domnule Președinte:

„Nu de multă vreme, în orașul nostru, domnule Președinte, s'au întâmplat trei omoruri, s'au furat două automobile și la uzina de apă o bombă, așezată de rău făcători, a explodat, pricinuind pagube imense.

„Deoarece statul nostru întreprinde vase de războiu în China și în Statul Nicaragua, menite să protejeze viața și proprietatea americanilor, eu cer ca un număr oarecare, din aceste vase de războiu, să vină să ancoreze în Pasadena (Pasadena se află pe coasta Pacificului N. R.) pentru că și aici au de apărut viața și proprietatea americanilor.

Societatea „Standard Oil Company“ are mai multe birouri în orașul nostru, precum și un depozit general, așa încât vasele de războiu ar avea ce apăra și totodată s'ar simți mai bine, acasă la dânsese.

„În altă ordine de idei, școlile din Los Angeles sunt „evoite se hrănesc trei mii de copii, cari altminteri ar muri de foame. Te rog Domnule Președinte, dacă ai bunățatea, să trimiți un număr de exemplare din discursul ținut în fața Parlamentului, prin care d-ta anunțai țării că agricultorii noștri au produs mai mult decât este în stare națiunea să consume. Mă voi îngriji ca acetse foi, din discursul d-tale, să fie distribuite celor 3000 de copii din Los Angeles, care nu au ce mânca.

„Și dacă nu e prea mult, te-aș mai ruga să-mi trimiți și un număr oarecare de exemplare cu discursul d-lui Mellon (Ministrul de Finanțe al Americii N. R.) prin care dânsul anunța că s'a abătut cel mai mare val de prosperitate asupra țării noastre. Broșurile cu discursul său aș voi să le distribuie părinților celor trei mii de copii, părinți cari azi nu au cu ce-și hrăni odraslele. Și n'ar strica, de ai exemplare de prisos, din ambele discursuri, dacă ai binevoi să-mi trimiți câte treburie și pentru cei 80 de mii de muncitori, fără lucru, din Los Angeles.

„Al D-tale care-ți dorește pentru o continuă prosperitate, eventual mai puțină hrană, dar mai multă flotă de războiu.“

Cu toată stima

(ss) W. W. Bussick

Directorul ziarului AMERICAN ATLAS.

De bună seamă că dacă d-l W. W. Bussick trăia la noi în țară și ar fi îndrăsnit să scrie o asemenea scrisoare, ori cărui „democrat“, când acesta întâmplător ar fi fost prim-ministru, — nici nu e vorba despre membrii Inatei Regențe — imediat

BULETIN SĂPTĂMÂNAL

IN sfârșit sărbătorile, cu înțreg alaiul, cu toată veselia, cu toate obiceiurile frumoase românești, sunt pe sfârșite. Politicianii au avut destul timp de reculegere și destul prilej de a cugeți în liniște și în tihnă despre acțiunile ce au de întreprins în viitor.

Nădăjduim că unii, ori poate cei mai mulți, se vor fi gândit de sigur nu numai la propriile lor interese, ci și la interese de ordin general, la binele țării, la prosperarea ei și la viitorul poporului din care au ieșit și care în definitiv, oricât de banalizată ar fi lozinea, tot talpa țării este.

Oricât de negri sunt politicienii în toii luptelor politice, ori cu câtă ură îi vedem polemizând în parlament, la întruniri, ori în presă, producând de multeori asupra auditorului, ori a marelui public cititor, o impresie detestabilă de dispreț, ori o vădită indignare din cauza trivialității în expresie, sau a mijloacelor puțin civilizate în luptele lor politice, totuși sfintele sărbători ale Nașterii Domnului au însemnat indiscutabil pentru partidele țării noastre, un armistițiu, în care spiritele extrem de agitate s'au liniștit pentru o clipă.

Acest armistițiu a produs o impresie foarte bună în toate părțile societății românești.

Ziarele politice și-au schimbat pentru a clipă tonul, s'au scris articole cu mai puțină otrăvă și cu mai multă evlavie.

Păcat că acest armistițiu aducător de liniște în țară, care a descrețit alătea frunți îngrijorate de viitorul românismului și a uns cu balzamal nădejdilor alătea inimi invorburate, va lua sfârșit prea repede în butul dorințelor tuturor oamenilor de bine.

Nouii decepții vor urma și alți eroi politici vor fi scoși la iveală, din necunoscut de valurile vremii, ca să tulbure liniștea și bunnul mers al țării.

ar fi fost înhățat de detectivi, comisari regali, consilii de războiu, etc., și astăzi ar sta închis, la Jilava.

În America însă, d. Coolidge, în loc să trimită după d-l Bussick ca să-l închidă, Parlamentul a delegat doi inspectori, cari să cerceteze ce este adevărat din cele spuse de directorul ziarului American Atlas și fără indoială că se vor lua măsuri — nu împotriva d-lui Bussick — ci pentru îndreptarea stărilor denunțate.

Mai e nevoie să definim ce se numește „democratism?“ Și mai au politicienii noștri, în mod sincer, curajul să se declare „democrați?“

Noi am fost totdeauna adepții liniștei, ai bunici înțelegeri și ce-am putea recomanda și în anul acesta partidelor politice de cât bună înțelegere, luptă mână în mână pentru cauza obștească, pentru înălțarea țării noastre scumpe, care o cere toată inima românească dela un capăt la altul, dealungul și dealatul țării.

Nu suntem sceptici. Pesimismul este o boală, care devenită cronică te bagă în mormânt de viu.

Suntem optimiști și trecem cu încredere peste pragul noului an. Fie ca anul de față să fie un an mai mănos și mai roditor pe toate tărâmurile.

MARE senzație a produs în timpul an urmă declarațiile d-lui Maniu făcute ziarului francez: „Le Petit Parisien“, declarații cam războiice atât la adresa liberalilor cât și la adresa înaltei Regențe și cari se bat cap în cap cu actuala situație din statul nostru constituțional. Aceste declarații au fost comentate în fel și fel de chipuri și nu sunt puține ziarele cari l-au acuzat de-a dreptul de antidinastism.

D. Maniu a desmintit aceste declarații, susținând că a fost greșit înțeles de redactorul ziarului și astfel incidental pare închis pentru moment.

PRESA străină vorbește despre sute de arestări, cari s'ar fi făcut în Franța, în legătură cu un complot autonomist din Alsacia, descoperit la timp grație vigilenței autorităților franceze.

Astfel ziarele „Le Matin“ și „Petit Parisien“ scriu că poliția din Strassbourg este în posesia unui important document secret, prin care se prevedea crearea unei organizațiuni militare autonome.

Autonomiștii aveau intenția să proclame o republică independentă. Lista viitorului guvern republican fusese stabilită. Noui arestări vor urma în curând.

SECRETARUL general al Ligii Națiunilor a examinat de curând, proiectul despre crearea unei uriașe biblioteci mondiale, care ar avea să cuprindă toate operele necesare studiului vieții internaționale moderne.

E în discuție constituirea unui comitet compus numai din bibliotecari cari vor avea menirea a stabili liniile esențiale ale viitoare biblioteci, pentru ca aceasta să poată corespunde tuturor memoriilor intelectualilor interesați în cercelările internaționale.

Moartea cu Viața după dânsa

UN PROFESOR englez, Haslitt, a scris o carte intitulată „FRICA DE MOARTE.” Această carte din păcate, n'a fost tradusă în limba noastră. Ideile din articolul de față sunt luate din cartea profesorului englez.

MOARTEA este DATORIA noastră cea mai SIGURĂ, este POLIȚA care nu se poate PRELUNGI, la SCA-DENȚĂ. Toți puternicii de ieri și de azi, cei cari au condus națiuni, cei cari au prefăcut popoare și au schimbat înfățișarea lumii, cei care au dărâmat așezăminte financiare sau morale, rămân MICI și NEPUTINCIOȘI, în fața morții. Nu există posibilitate de amânare, nu există mijloc de a te ascunde dinaintea ei, nu există iertare, chip de a o îndupleca.

Dincolo de groapă este numai întineric. Mulți se mângâie cu nădejdea că de cealaltă parte a mormântului este lumină, speranță, iertare pentru greșalele făcute, odihnă pentru cei oboșiți, răsplată pentru durerile îndurate, sau puțința a încerca iar.

Haslitt își începe cartea sa cu o citație din Shakespeare: „VIAȚA NOASTRĂ ESTE INCONJURATĂ DE SOMN.”

Shakespeare spunea: „Nu suntem decât o materie din care se formează visurile.” Dar pentru ca cineva să țină seama de visuri, ele trebuie să fie serioase.

Filozoful Haslitt își pune această întrebare: „Dece se ne pese atât de faptul că într-o bună zi nu vom mai fi, când oricând înainte, noi n'am existat?” Și mai departe: „Socot că cea mai bună cură împotriva fricii de moarte, este aceea de a ne gândi că viața are un început, după cum are un sfârșit. A fost un timp când noi n'am existat: de aceasta nu ne pasă — atunci pentru ce să ne intereseze că nu vom mai fi, după încetarea existenței? Nu am

Moartea, căreia îi urmează viața, este de sigur un subiect optimist. De când există lumea au murit milioane și milioane de oameni și totuși pământul nu s'a despopulat: ci dinpotrivă.

În timp ce moartea cosește, nașterile umplu golul format.

Amintește-ți în totdeauna, în tot cursul vieții tale, că omenirea se interesează de tine doar atâta vreme cât ești viu.

nici o dorință — spune dânsul — de a fi trăit acum o sută de ani, sau în timpul domniei Reginei Maria Antoinetta. Dece să fii mai îndurerat că nu voiu exista peste o sută de ani, în domnia nu știu cui?”

CARLYLE spune: „În definitiv, ce înseamnă altceva, moartea apropiată, decât plecarea lui cu o oră mai de grabă, în călătoria, pe care cu toții, odată și odată a TREBUI S'O FACEM?”

Nu-și are rostul teama de un lucru pe care oricum nu-l putem înconjura.

„Fiecare clipă din viață, înseamnă un pas către moarte” a spus CORNEILLE, un poet francez. Și bazați pe acest adevăr, în această pagină am îndemnat semenii să-și folosiască viața, în direcțiuni cât mai utile, să-și exploateze capacitățile, energiile și talentul de care dispun. Fiecare pas pe care-l facem în viață, no apropiem de moarte. Trebuie să ne gândim bine la aceasta și să utilizăm timpul pe care-l petrecem aci.

Sunt foarte mulți, acei care în moment când se găesc față în față cu moartea, care le întinde polița fără amânare, se gândesc asupra trecutului și sunt nevoiți să-și facă reproșuri că în viața lor n'au fost în stare să isprăviască ce au voit, că n'au fost destul de energici, că n'au dat destulă importanță virtuților de care au dispus. E zadarnic

insă această părere de rău târzie, nimic nu se mai poate repara.

DIogene spunea: „Despre morți să vorbești numai bine.” Din punct de vedere practic, nu are nici o însemnătate faptul, pentru Tine, cum so va vorbi după moarte. Dacă ai fost virtuos, dacă ai fost energic, dacă ți-ai câștigat nume, dacă ți-ai adunat averi, ALȚII vor trage foloasele lor, iar nu tu. După moarte pentru tine toate vor fi la fel. Căci nu degeaba Eminescu a spus: „Nu de moarte mă cutremur, ci de VEȘNICIA ei.” Prin aceste fraze Eminescu exprimă un adevăr pe care îl simțim cu toții. Omul este în stare să îndure orice câtă vreme știe că lucrul va avea un sfârșit. El e cuprins de spaimă însă în fața necunoscutului etern.

Rostul articolului de față nu este să facă metafizică, adică ipoteze asupra celor ce sunt dincolo de mormânt. Pe noi ne privește numai viața de dincoace și chipul în care ne vom putea înfățișa în fața MORTEI celei hăde, când va veni cu COASA ei. Cu drept cuvânt spune W. NEMOROVICI-DANCENGO: „Cel ce moare fără groază de moarte, câștigă cea mai mare victorie asupra lui însăși. Și cine moare fără groază de moarte?”

Răspunsul e limpede: acela care în viață a știut să se folosiască de însușirile sale, pentru binele său și al mulțimii; acela care a făcut tot ce putea face cât a trăit, acela poate

muri cu conștiința împăcată. Leneșul, veșnicul cheflin, cel care nu și-a făcut datoria, cel care și-a răs do sine și de alții, moare asemenea osânduitului, cuprins de remușcări care-l chină mai ales în fața datoriei care trebuie plătită.

Vorbind despre aceștia, Shakespeare spunea: „Mișelul moare de mai multe ori înainte de moarte, pe când cei curajoși simt moartea numai odată.” Iar o altă maximă spune: „Plânge pe acel ce suferă, și nu pe cel care moare. Invidia, patima și mizantropia grăbesc moartea. Noul născut se aseamnă cu o corabie care PLEACĂ, iar cel care moare cu aceea corabie care SOSEȘTE la țărm.” Cată să ajungi la țărm cu catarturile întregi, cu pânzele în bună stare și după o călătorie fructuoasă.

Haslitt întreabă: „De ce să te îngrijeze viața sau moartea? Cei mai mulți oameni după moarte sunt uitați de lume. Bogați, nobili de rang, politicieni cu o influență mare sunt acoperiți curând de pulberea uitării. Memoria, chiar a celor mai mari oameni de abea dacă mai trăiește câteva luni.” Guvernanți cari erau groaza nnei țări, sau cari formau subiecte de discuție nenumărate, câteva luni după moarte sunt uitați. Într-o vreme Wilson a fost proclamat Messia Europei, pentru ca mai apoi de abea istoria să-și amintească de el.

Mulți se tem de moarte numai pentru că ar voi să termine mai întâi ce au de făcut pe acest pământ. Teama nu îi ajută însă la nimic, numai munca până în ultima clipă poate satisface conștiința. Alții își motivează teama cu grija pe care o au pentru omenirea rămasă fără de ei. Compătimirea aceasta e ridicolă. Fiecare om trebuie să fie în stare să se îngrijească de sine și cel care nu poate face acest lucru, înseamnă că nu vrea să munciască. A fost o vreme când nu eram pe

pământ, și cu toate acestea lumea n'a încetat de a fi, chiar fără noi, și tot astfel va putea continua, fără noi și după moarte.

La ce bun să ne îngrijim de cele ce se vor întâmpla, când noi vom trece la odihna vecinică?

* * *

După părerea filozofului Haslitt, a trăi **PREA MULT** chiar este o vanitate. Dânsul spune: „Sunt unii cărora le-ar plăcea să trăiască încă 250 de ani — spun dânsii — spre a vedea dacă Europa va deveni Statele Unite, sau dacă China se va civiliza complect sau America va înnebuni de prosperitate.” Noi credem că și mai mulți sunt acei care ar voi să trăiască până la infinit. Cu drept cuvânt Anatole France spune despre aceștia: „Cei mai mulți dintre noi **NU ȘTIM CE SĂ FACEM CU VIAȚA ACEASTA**, așa **SCURTĂ**, cum este, și mai doriți încă o viață care să nu se sfârșiască niciodată?” Viața așa scurtă cum este, este suficientă, dar pentru ca dânsa să aibe valoare, trebuie să îndeplinească condițiunile pe care le cere Klinger: „Spre a veșni, trebuie **PUTERE** și **CURAJ!**” O viață fără putere și fără curaj este moartea înainte de vreme. Nu e destul de a poseda însușiri sau capacitate, este nevoie de putere și curaj pentru ca viața așa scurtă cum este să fie într'adevăr vie.

Schopenhauer scrie: „Viața clasei de sus nu o altceva decât o luptă continuă și disperată împotriva **PLICTISELII**. Viața clasei de jos, e în continuă luptă cu **NEVOILE**. Clasa de mijloc, **ZISĂ** de **AUR**, e cea mai bună. Viața oscilează ca o

pendulă între **DURERI** și **PLICTISEALĂ**.”

— Ia seama: In viață ai de jucat un rol de teatru pe care și-l hotărăște directorul și, fie că bucată e lungă, fie că e scurtă, trebuie să-l joci. Dacă-ți dă rolul unui cerșetor, trebuie să execuți caracterul rolului corespunzător, tot așa, ca și când ai săvârși rolul de cerșetor, domnitor sau savant. Însărcinarea ta e una și singură, și anume, aceea de a executa rolul însă, nu stă în puterea ta.

— Boierul, negustorul, meseriașul și muncitorul, sunt toți de aceeași natură, născuți cu aceleași inclinații și expuși acelorași influențe. Desigur că-s născuți în diferite poziții sociale, dar numai de ei depinde, dacă își petrec viața într'un chip nobil sau mârșav.

— In afacerile vieții sau în întreprinderi, rațiunea nu valorează atât cât caracterul creierul nu atât cât inima, geniul nu atât cât stăpânirea de sine, cât răbdarea și cumpătarea rațională.

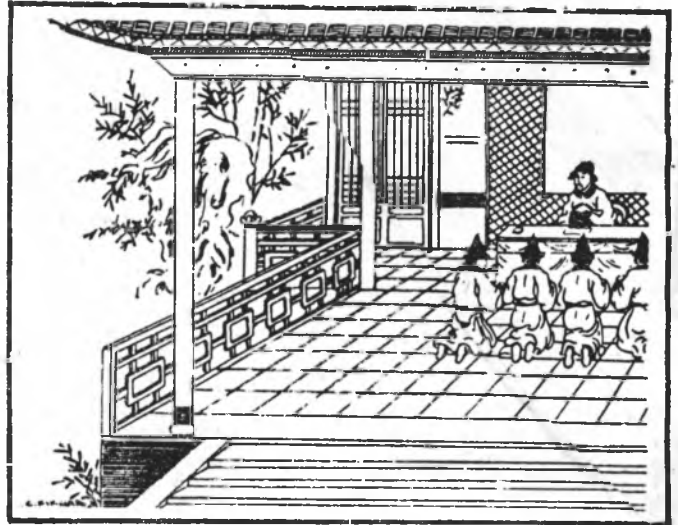
— Ni și-e permis să niși că tinerețea se dezvoltă mai bine în împrejurările cele modeste. Aici rămâne ea sănătoasă și capabilă de a munci. Pionierii culturii omenirii, cu excepții foarte rare, n'au crescut în palatele bogăției. Cea mai mare parte din ei a trăit în condițiuni foarte modeste, adesea chiar în sărăcie. Consultați numai biografia oamenilor mari. Numai în luptă cu viața s'a dezvoltat puterea și capacitatea lor de rezistență.

Anul nou în imperiul ceresc

Chinezii, în anul 1911, odată cu schimbarea formei de stat, în republică, au adoptat și Calendarul Gregorian. Poporul însă continuă să sărbătorească anul nou, după Calendarul vechiu, cu care este obișnuit.

Anul nou este cea mai mare sărbătoare populară, la ei, și cade către sfârșitul lunei Ianuarie, până la

aceasta chipul zeului, făcut din lemn și mare de un cot, se arde. Câtă vreme focul aruncă flăcăr. strălucitoare, toată familia rămâne în genunchi și roagă pe spiritul protector al casei, pe bătrânul „Tien-Tsu-Lau-ye (Bunicul cerului) să nu povestească prea multe sau în orice caz, să raporteze numai lucruri bune și să nu stârnească mânia bă-

Servitorii casei urează un an bun mandarinului.

inceputul lunei Februarie, după timpul nostru. In anul acesta la 23 Ianuarie. Sărbătoarea ține 4 săptămâni: dela 20 Ianuarie până la 19 Februarie. In acest timp fiecare zi are o însemnare deosebită. Astfel la 23 „Zeul Vetrei” pleacă la cer și dă raport Atotputernicului, despre purtarea familiei în cursul anului. Zeul Vetrei are locul său orânduit, într'o scobitură deasupra vetrei. De ziua lui i se aduce vin și mâncări dulci, ca jertfă, precum și calul cu care urmează să se urce la cer. Și acesta primește o mână de fân frumos mirositor și apă proaspătă. Stăpânul casei invită pe mica zeițate, cu vorbe prietenoase să se împărtășească din daruri, așteaptă până când s'a săturat de mirosul jertfelor și apoi își ia rămas bun. La această ceremonie, familia întregă se aruncă în genunchi, în fața zeului Vetrei și-l roagă s'o ierte pentru toate neglijențele și supărările ce i-s'au putut aduce. Unii părinți mai fricoși îi ung gura cu miere, pentru ca dânsul în fața tronului zeului celui mare să nu poată spune decât „cuvinte dulci”. După

trânului stăpân. Copii își împart dulcețurile, încă înainte ca cenușa zeului Vetrei să se fi răcit. Câteva zile mai târziu, în schimbul câtorva lei, un alt zeu al vetrei, cumpărat în piață, ocupă locul celui vechiu, deasupra vetrei și rămâne acolo până când în anul următor e tratat la fel cu predecesorul său.

Tatăl de familie chinez, plin de teamă, unge gura zeului vetrei cu miere...

După cum am făgăduit cititorilor noștri și după indicațiunile lor „Realitatea Ilustrată” apare în format schimbat, cu 24 de pagini. Am îmbunătățit hârtia, pe care sunt tipărite clișeele, am înființat numeroase rubrici noi și dacă în numărul de față n'am putut face toate reformele proiectate, cititorii noștri să fie încredințați că pe rând vom satisface toate cerințele. Ne străduim ca „Realitatea Ilustrată” să devină revista pe care s'o aștepte și s'o citească în fiecare săptămână, tot publicul, în care să găsiască lucruri interesante oricine, indiferent de vârstă și categorie socială. „Realitatea Ilustrată” va fi revista tuturor familiilor. In coloanele revistei vor ființa rubrici pentru modă, pentru medicină populară, pentru încurajarea talentelor literare, așa încât împreună cu paginile existente, revista să însemne o adevărată enciclopedie.

VIITORUL SOCIETATE ÎN COMANDITĂ PENTRU AJUTORĂRI DE DOTE CLUJ, STRADA MEMORANDULUI NO. 4.

Primesc dotă (zestre)

Domnișoarele, doamnele și domni, cari voesc să se căsătorească dacă încheii contract cu institutul nostru. Plătim sau dăm: celor din clasa I. 100.000 lei numerar sau o garnitură completă de dormitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 120.000 lei.

Celor din clasa II. 70.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru un dormitor, soufragerie și bucătărie, în valoare totală de 80.000 lei.

Celor din clasa III. 40.000 lei numerar, sau o garnitură completă pentru dormitor și bucătărie în valoare de 50.000 lei.

In senzul condițiunilor noastre generale, plătim în numerar ajutorul de dotă și acelor persoane cari nu se vor căsători.

Cele mai avantajoase condițiuni

Inscrierile se pot face: în Cluj, la sediul societății, Str. Memorandului 4. Căutăm reprezentanți cu salariu fix în toată țara, cari să poseadă garanție morală și materială.

Citiți și răspândiți
REALITATEA

Oameni cari au devenit celebri în anul 1927

LINDBERGH

cel dintâi aviator care a trecut Oceanul fără escală.

GENNE TUNNEY

championul mondial de box.

CHAMBERLIN

care a sburat împreună cu Levine, din America până în Germania.

ALJEKIN

campion mondial al șahului

FERDINAND SCHULTZ

care a stabilit noul record în aviație

SEGRAVE

care a atins viteza de 330 km. pe oră cu automobilul

WOLDEMARAS

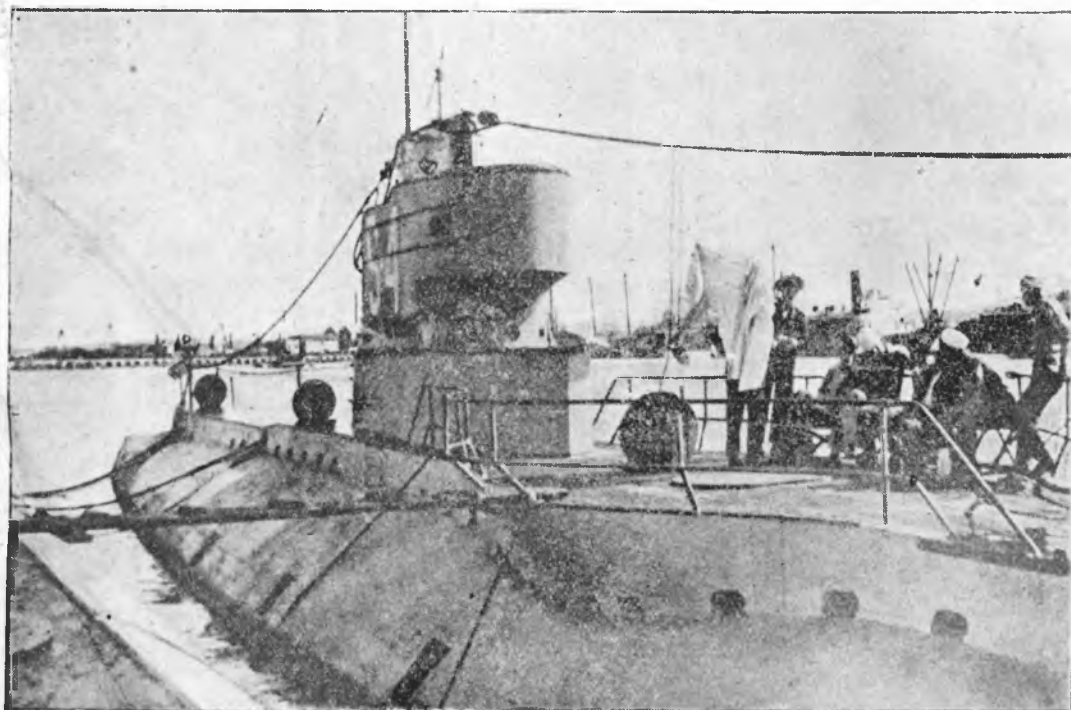
dictatorul Lituaniei.

MAX SCHMELING

championul de box al Europei.

Scufundarea unui Submarin

Submarinul american S. P. 4., care lovit fiind de un vas de război de coastă, a fost cufundat, împreună cu întreg echipajul.

COSIMA WAGNER

văduva lui Richard Wagner, a împlinit la sfârșitul anului trecut 90 de ani

BINEINȚELES

„Există și violoniști mai răi decât mine.”

„De sigur, numai că aceia nu cântă niciodată.”

Ultima nenorocire de aviație din 1927. Mrs Grayson și Omdal pregătind avionul, înainte de zborul nenorocit.

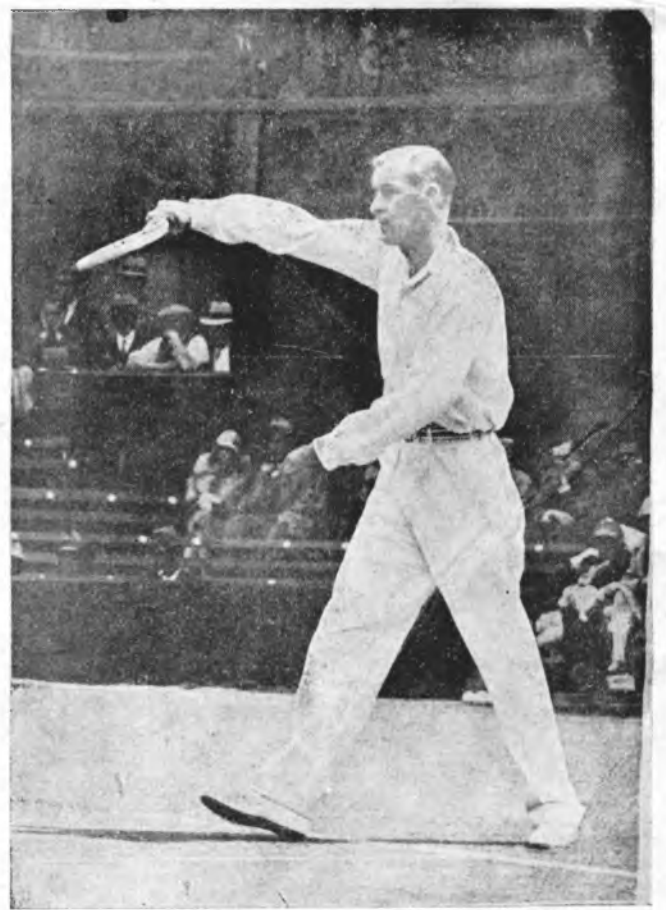

Învingători în cursa de 6 zile, la New-York: Fred Spencer și Charles Winter, câștigători cursei de șase zile ciclism dela New-York, după victorie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Aviatorul Könnecke, care încerca zborul în jurul pământului, s'a îmbolnăvit grav de friguri în Alahabad și a fost astfel nevoit să pună capăt încercării sale.

Tennis-manul Tilden și-a luat revanșa. El a învins la Filadelfia pe francezul Borotra, care, în vara trecută, în luptă pentru cupa Davis îl bătuse.

Care femeie e credincioasă?

OMUL își poate ascunde pornirile în fața semenilor, învâluindu-și gândurile adevărate în vorbe frumoase, prefăcându-și gesturile, stăpânindu-și nervii, cari alterează trăsăturile și re-

voința slabă, toți câți sunt inteligenți, să fie și necredincioși.

Din punct de vedere grafologic consecvența și tăria, ca și liniștea interioară, se caracterizează printr'o scriere regulată și

toate caracteristicile, arareori se ivește. Foarte adesea există în scrierea cuiva trăsături care înseamnă unele tendințe contrare și atunci sarcina grafologului este mai grea: el trebuie să ho-

ral însă literele înalte dovedesc negativul unei calități.

Tot un scris fidel, al unei femei credincioase, găsim în cel de al 4-lea exemplu. Fidelitatea aci este bazată pe o concepție etică morală a vieții, deoarece se evidențiază dintr'insul multă vioiciune și naturalețe. Avem de aface cu o pasionată, care se poate chiar sacrifica și cu toate acestea are stăpânire de sine. Atât este de adevărat că nu se întâlnesc la oaltă toate caracteristicile fidelității.

În scrisul 4 reticența este mai puțin evidentă. Trăsăturile subțiri dovedesc un grad mare de vitalitate, iar forma rotundă a literelor sensualitate. Se evidențiază de asemenea prețuirea exteriorului, încăpăținarea și mobilitatea. Din felul cum sunt conduse trăsăturile se poate observa mobilitate, ușoară, impresionabilitate și influențare. Fide-

*Cot de lung, si heste iiii par
zilele asta monitoare de iarna!...
In alti ori pe vremea asta, cand*

No. I.

tractându-se, îndărătul unei măști mincinoase. Prea puțin însă își pot prefăc totdeauna scrisoarea. Din trăsăturile de cerneală, pe care mâna le înscris, mai energie sau mai domol, mai hotărât sau cu șovăială, pe bucata de hârtie, specialiști au ajuns astăzi să determine, cu multă precizie, felul de a fi al cuiva. O adevărată știință s'a alcătuit, din observarea felului de a scrie al diferitelor temperamente. Grafologia s'a dovedit de mare utilitate, nu numai în cercetarea falsurilor și în criminalitate, dar și în determinarea aptitudinilor sau însușirilor, pe care cineva le are. Și nu e lipsit de interes faptul că grafologia poate da indicațiuni asupra problemei: „care femeie este credincioasă.“

liniștită, prin litere drepte, tot una de egale, prin intervale între semne și între cuvinte, egale de mari. Stăpânirea de sine, măsură, se exteriorizează printr'o

tărăscă punând la oaltă diferitele însușiri. Din această pricină nu se poate emite o sentință, din câteva cuvinte scrise, ci e nevoie de mai multe fraze așa încât

*La o mare demnitate, în orice caz se arătau
mult letiva cu limba română de atunci, de
oareu Iripe s'a rătat în anul demnitar. La*

No. II.

scriere plecată, cu trăsături mici, care dovedesc și simțul datoriei, prin distanța foarte mică între litere și proporție exactă între literile lungi, mijlocii și cele mici. Puterea de rezistență se

grafologul să poată determina toate însușirile cuiva. Pentru ilustrarea celor de mai sus, dăm aci câteva scrieri de probă, care au fost studiate gra-

litatea aci nu este tocmai sigură. Să privim scrisul No. 5. Rândurile aci au o formă rotundă. Scrisoarea astfel cum se prezintă e mai puțin clară pentru grafolog, ea trădează femeia care caută să tănuiască orice și în todeauna. Dintr'un asemenea scris, cu greu se poate deduce dacă cineva e fidel sau nu.

*Suflet, nici o minte nu poate scăpa acestei trăsături, chiar
dacă ai cânta-o în pădurile Africii sau în inima Parisului
Cu trecut prea multe mii de ani peste oameni și prea multe*

No. III.

Fidelitatea sau infidelitatea femeii este o însușire înăscută, care mai apoi — bineînțeles — se poate perverti, în oarecare măsură, de mediu: dar niciodată nu-și va înșela soțul o femeie, care n'are porniri rele. E de mare importanță, într'o căsătorie, să se știe dacă nu există sentimente de nemulțumire, porniri pălimase sau în general turburări, în principiile de credință ale soților.

Stăpânirea de sine, tărie sufletească, sentimentul datoriei, sunt tot atâtea însușiri care întovărășesc de obicei fidelitatea femeii. De obicei soțul necredincios e totodată inteligent și dibaci: voința sa însă este slabă și el e ușor influențat. Aceasta însă nu se poate lua de normă și nu se poate susține că și contrarul ar fi adevărat, adică toți câți au

tradează printr'o scriere, în care există o deosebire mare între trăsăturile subțiri și cele groase. Hotărârea repede se poate observa mai ales la literile mici

Exemplul No. 1 este o scriere ordonată, care conduce la concluzia unui caracter constant și tare. Conștiinciozitate și rezistență. Autoarea iubește sin-

*grafologic, și deni de atunci au apărut
din serbete pe, nu am rețut publicat
nici supradet de domiciliu după cum*

No. IV.

m și n, precum și printr'o scriere delicată, care trădează înaintea de toate reținerea și siguranța.

Aceste sunt câteva observațiuni mai importante, în ceea ce privește scrierea, care să caracterizeze firea credincioasă. Cazul ideal, în care să se regăsiască

gurăteata, e delicată și nu cade în ispită. Un scris caracteristic fidelității.

Cu totul altfel este scrisul din proba No. 2. El dovedește oarecare stăpânire de sine dar aceasta nu înseamnă că autoarea nu se lasă ușor tentată. Forma literilor trădează preocuparea de impresia exterioară. O vitalitate evidențiată, independență și posibilitate de înfrânare. În gene-

tate va însemna pentru bărbat liniștea sufletească necesară.

HAZURI

Paul restiră părul mamei:
„Uite, — spune el, găsind un păr alb în frizură, — aicea ai un păr al bunicii.“

Dupa zece ani de ztinci...

No. V.

Sculpturi în Ghiață

Opere cari se topesc

SFINXUL... CARE SE TOPEȘTE
Dacă Sfinxul din Egipt datează de peste 3000 de ani, acesta nu va dura decât până la primăvară.
(Anglia)

STATUIA LIBERTĂȚII DIN CHICAGO
făcută de data aceasta nu din marmură sau bronz, ci din... zăpadă.

CĂLĂREȚUL ȘI FEMEIA.
Un grup de o natură uimitoare. O sculptură cu adevărat artistică.
(Suedia)

SANIE DE ZĂPADĂ
O operă sculpturală care ar fi meritat un material mai durabil.
(Suedia)

Sanie trasă de câini. Opera de gheață a unui canadian.

UN ELEFANT DOCIL
E făcut din zăpadă și nemișcat ascultă tot ce i se spune.

Un nou decalog

Zece Porunci pentru femei, și zece pentru bărbați

TOATĂ lumea cunoaște decalogul, pe care Moise l-a dat evreilor, pe Muntele Sinai. Cele 10 porunci au rămas să fie urmate și de noi. Dela Moise însă și până acum au trecut multe mii de ani și cu danșii au sporit și „relele omenestii.” De bună seamă că Moise nu putea să prevadă morala de astăzi, părul tăiat, hainele decoltate, tutunul bărbaților și alte născociri mai recente. Oamenii s'au modernizat.

A fost nevoie deci, ca toți câți vor să trăiască în pace și liniște, să formuleze porunci noi potrivite. Altfel s'a întâmplat cu enoriașii bisericii din Chicopee (Statul Messachussetts din America). Ei au alcătuit un decalog pentru nevestele lor. Când femeile au luat cunoștință de cele zece porunci, făcute de bărbații lor, pentru dănsule, ele n'au pregetat multă vreme, și s'au apucat să alcătuiască alte zece porunci, pentru bărbații lor.

A fost destul aceasta ca să se nască un bucluc între ei, ceartă în biserică. S'a convocat o adunare generală, de ambele sexe, care să ratifice cele trei serii de porunci. Decalogul lui Moise a fost repede admis, fără nici un fel de discuție. A mers mai greu cu ratificarea celorlalte două decaloage, dar în cele din urmă, și aceste „table de legi” au fost ratificate. Se cuvine deci — pentru că o parte din lume ascultă de ele — să luăm și noi cunoștință de coprișul poruncilor pe care nu le cunoaștem, presupunând că cititorii, chiar dacă nu le urmează cu sfințenie, cunosc cele zece porunci ale lui Moise.

DECALOGUL PENTRU FEMEI

I. Nu vorbi numai tu tot timpul, căci se poate întâmpla ca și bărbatul să doriască din când în când, să spună câte ceva.

II. Dacă e cu puțință, iubeste-ți bărbatul, și pregătește pentru dânsul hrana (pe care în definitiv din munca lui o ai) și pregătește-o așa fel, ca să fie gata la vreme și să nu sufere papilele (nervii gustului).

III. Nu te amesteca în treburile bărbatului tău.

IV. Nu sta ceasuri întregi la telefon, vorbind fleacuri, căci prea bine se poate întâmpla ca cineva să aibe nevoie de firul pe care-l ocupi, pentru afaceri mai importante, și nici nu repeta pălăvrăgelile vecinilor.

V. Nu te lauda prea mult cu blândețea bărbatului, amintindu-ți că dânsul are toată bunăvoința pentru frații săi de robie.

VI. Dacă te cerți cu bărbatul tău, sau dacă socoți că e nevoie să-l dojenești, fă aceste lucruri repede și uită apoi.

VII. Fii cu răbdare față de slăbiciunile bărbatului tău și la nevoie exagerează calitățile sale, bune dacă le are, în fața oamenilor.

VIII. Nu-ți preface bărbatul în servitoare, decât în împrejurări cu totul excepționale. Adă-ți aminte că ai bărbat pentru alte scopuri, decât acela de a fi bucătar sau spălător de vase.

IX. Nu-ți îndrepta toate gândurile numai la podoabă și îmbrăcăminte și nu exagera importanța obligațiilor sociale, căci prima ta datorie este casa și familia.

X. Adă-ți aminte că, din când în când, e bine să lași pe bărbat în pace. În aceste timpuri nu-ți turbura soțul, căci dânsul e cel care asudă sub povara vieții.

DECALOGUL PENTRU BARBATI

I. Arată femeii tale totdeauna aceeaș curtenie, pe care ai arătat-o în prima zi a căsătoriei.

II. Arată mulțumire, fie prin cuvânt, fie prin zâmbet, pentru bucatele care ți-se pun înainte, căci acestea nu s'au făcut singure.

III. Amintește-ți totdeauna de soția ta, sfătuiește-te cu dânsa, împărtășește-ți cu dânsa plăcerile, cum ar fi bunăoară mersul la circ la cinematograful, la expoziție sau la teatru.

IV. Ferește-te în totdeauna de bănuiala răului, căci lumea disprețuiește pe omul pe care-l suspectă în privința moralei, și poartă-te tu însuși la fel, cum vrei să se poarte femeia ta.

V. Nu minți în ceea ce privește veniturile pe care le ai, căci Dumnezeu nu va lăsa nepedepșit pe acela care-și ține femeia în neștiință, asupra finanțelor domestice; decepția în această privință e cauza tuturor relelor.

VI. Nu uita zilele onomastice: ziua de naștere a femeii tale și a copiilor tăi, precum și aniversarea căsătoriei și ține-le minte, cel puțin tot atât de bine, cum ții minte zilele în care au loc championate de box, sau mataturi de fotbal importante.

VII. Nu te încinge în discuții aprinse, cu femeia ta, căci bine știi că ultimul cuvânt tot ei îi aparține; de asemenea nu încerca niciodată să-ți impui voința, în ceea ce privește viața domestică, căci casa ta trebuie să fie zidită pe dragoste și nu să stea rezemată pe dominația fără rost, a vre'unuia dintre membrii ei.

VIII. Ia-ți partea care ți-se cuvine, în creșterea copiilor tăi, căci o bună parte din însușirile lor îți aparțin ție.

IX. Arată-te cu interes față de

afacerile sociale ale soției tale, tot astfel după cum aștepti dela dânsa ca să se intereseze de treburile tale zilnice. Dânsa s'a căsătorit cu tine ca să-ți fie tovarășe, și nu numai să te hrăniască de trei ori pe zi.

X. Insoțește pe femeia și copiii tăi la biserică, în fiecare Duminică și nu admite ca aceasta s'o facă alții.

Aceste porunci și-ar putea găsi aplicare și în viața noastră familială, pentru că făcute fiind de bărbați și femei, au suferit modificările necesare. Ne îndoiim însă că vor putea fi ținute, în vremea de azi, când nici cele ale lui Moise nu se prea respectă.

trimise de P. Ipavitz—R.-Vâlcea
NU E NEVOE

SOACRA: Gineru dragă, nu vrei să-ți pun lămâie în ceai?

GINERILE: „Nu, mulțumesc, stai dumneata așa lângă mine!”

INTRE STUDENȚI:

— Ia spune-mi de ce gen o fi cuvântul „Analiza?”

— Mare lucrul De genul feminin.

— De unde ai scos-o?

— Păi nu vezi: derivă dela două femei: dela „Ana” și dela „Liza.”

SE SATURA?

„Mămică, din ce trăesc moliile?”

„Din haine, scumpele.”

Și Ionel, sfârlind o privire uimită pe rochia cea nouă de seară a mamei:

„Da! și se satură cu asta?”

LA

Terasa Otetelesanu

Restaurant și Bererie

București, Calea Victoriei 35

Se mănâncă și se bea bine și eștin.

Localul renovat și inzestrat cu instalațiuni moderne.

În fiecare seară concert.

Orchestra sub conducerea vestitului maestru George Vintilescu reintors din străinătate.

(9)

J. H. Resny

Roman din timpurile preistorice tradus de N. C.

PARTEA II. CAPITOLUL I.

Cenușa

VREME îndelungată rămase dansul, în întunecimea fără stele, care le zăboviseră fuga, apoi o lumină se strecură din spre Soare Răsare; răspândindu-se domol, în mușchiul nourilor, ea se coborî, ca o țesătură de mărgelă. Naoh observă că un lac stăvila calea, către miazăzi: ochiul său nu putea zări capătul. Lacul se încrețea ușor: nomadul se întreba dacă ar fi mai bine să-l înconjoare, pe la răsărit, unde se zăria un lanț de movile, sau pe la apusul mohorft și șes, întretăiat, din când în când, de arbori.

Lumina era slabă; o adiere sufla domol pe unde, din spre uscat. În părțile de sus un vânt puternic se ridica și resfira nouii, alungându-i. Luna, în ultimul-i pătrat se contură în cele din urmă, printre scamele de aburi. În curând chipul ei arcuit

se găsia într-o căldare largă, de cer albastru. Pentru ochiul pătrunzător al lui Naoh, ținutul se lămurii până la marginea zării: către Soare răsare, Voivodul lămurii coaste și rânduri de arbori, cu margini șterse de luna care bătea dinpotrivă: pe aici era calea călătoriei; către miazăzi și către apus, lacul se întindea fără sfârșit.

Domnia o liniște, care părea că se răspândește din ape, până la cornul argintiu; boarea de vânt se făcu atât de slabă, încât de abea de mai scotea, din când în când, câte un suspin, din ierburi.

Obosit de nemiscare, nerăbdător să-și limpezească priveliștea, Naoh ieși din umbra plopului și colindă dealungul țărmlui. După chipul cum se înfățișa locul și ierburile, ținutul aici se deschidea larg, din-

coace se îngusta, marginile de răsărit ale lacului apăreau mai netede; urme numeroase trădau trecerea turmelor și a fiarelor.

Deodată, nomadul se opri, plin de înfiorare; ochii săi se măriră, nările lui se dilatară, inima îi bătă mai puternic, cuprinsă de neliniște și de mulțumire neobișnuită; amintirile se îmbulziră, în mintea lui, cu atâta putere, încât i-se părea că vede iar tabăra Ulhamrilor, căminul care fumează și chipul mlădios al Gammlei. Aceasta pentru că în iarba verde era săpată o groapă, unde se găsiu tăciuni și crăci, pe jumătate arse: vântul nu spulberase încă, pulbera albicioasă a cenușii.

Naoh își înfățișă tihna unui popas, aroma cărnurilor fripte, căldura plăcută și pâlăurile roșietice

ale flăcării; dar, totdeodată, își înfățișă și dușmanul.

Cuprins de spaimă și cu băgare de seamă, ingenunchie, spre a privi mai bine urma pribegilor temuți. Curând își dădu seama că erau cel puțin de trei ori atâția războinici, câte degete sunt la cele două mâini și că printre aceștia nu se găsiu nici femei, nici bătrâni și nici copii. Era de bună seamă una dintre acele cete de vânatoare și de cercetare, pe care oardele le trimeteau uneori, la distanțe mari. Casele rămase și fărâmele răspândite întăreau cele trălate de iarbă.

Naoh voia să știe dincotro veniau vânătorii și pe unde trecuseră. Îi era teamă să nu facă parte din neamul mănăcătorilor de oameni cari, încă din trarețea lui Gun, ocupau ținuturile de miazăzi, pe ambele maluri ale fluviului celui mare. Statura celor de neamul acesta întrecea pe cea a Ulhamrilor și pe aceea a tuturor neamurilor pe care le cunoșteau Voivozii și bătrânii. Aceștia singuri se hrăneau cu carnea semenilor lor, deși n'o preferau celei de căprioară, mistreț, de ciută de corb, de cal sau de hemion. Numărul lor nu era prea mare, nu se cunoșteau decât trei oarde. În vreme ce Uag, fiul Răsului, cel mai mare călător născut printre Ulhamrii, întâlnise pretutindeni oarde, care nu mâncau carne de om.

În vreme ce amintirile se îmbulziau, în capul lui Naoh, dansul nu înceta să cerceteze urmele întipărite pe pământ și printre ierburi. Nu era lucru greu, căci pribegii, încrezători în numărul lor, nu se îngrijiseră să-și ascundă mersul. Dânsii o luară dealungul lacului către răsărit, și căutau probabil să ajungă la malurile fluviului celui mare.

Două planuri se înfățișară nomadului: să ajungă expediția, mai înainte ca ea să sosiscă în ținuturile de vânatoare și să-i răpiască Focul, prin viclenie; sau să i-o ia înainte, să ajungă înaintea ei lângă oarda lipsită, de cei mai buni războinici ai săi și să pândiască clipa favorabilă.

Spre a nu apuca pe o cale greșită, mai întâi trebuia să se țină după urmă. Și închipuirea sălbatică, nu înceta să-și înfățișeze cum, prin apă, pe dealuri și câmpii, vânătorii duceau cu dânsii, puterea stăpânitoare a oamenilor. Visul lui Naoh era precis, ca realitatea: era plin de fapte, plin de energie, plin de isprăvi izbutite. Multă vreme veghetorul se lăsă pradă acestui vis, în vreme ce adierea de vânt slăbia, se potolia, și se pierdea, din frunză în frunză, din fir de iarbă în fir de iarbă.

CAPITOLUL II.

La pândă în fața focului

Ulhamrii, de trei zile, umblau pe urma mănăcătorilor de oameni. Mai întâi o luară dealungul lacului, până la poalele dealurilor; după aceea intrară într'un ținut, unde dumberă-vile se urmau după pajiste. Munca lor fu ușoară, deoarece pribegii

inaintau pe indelete; aprindeau focuri mari, ca să-și frigă prada, sau să se adăpostiască, în răcoarea nopților cu brumă.

În același timp însă, Naoh folosia tot felul de vicieșuguri, spre a înșela pe acei cari ar fi putut să-l urmărească. Alegea locurile pietroase, ierburile moi, care se ridică numai decât, utiliza albia râurilor, trecea prin vad, sau innot, câte unele cotituri ale lacului și uneori încurca urmele. Cu toată paza aceasta, ei înaintau mereu. La sfârșitul celei de a treia zi, fu atât de aproape de mâncătorii de oameni, încât socotea că-i va putea ajunge după cale de o noapte.

Nam și Gaw să-și pregătiască armele și curajul, spuse dânsul... Astă seară vor vedea Focul.

Timerii războinici, după cum gândul li se îndrepta la bucuria de a vedea izbucnind flacărele, sau la puterea dușmanilor, răsuflau mai vioi, sau rămăneau fără suflare.

— Mai întâi să ne odihnim! mai spuse fiul Leopardului. Ne vom apropia de Mâncătorii de Oameni, în timpul somnului lor, și vom încerca să înșelăm pe cei de veghe.

Nam și Gaw înțeleseseră apropierea unui pericol, mai mare decât toate cele de până acum: legenda Mâncătorilor de Oameni era infricșătoare. Puterea lor, îndrăzneala lor și cruzimea lor, întrecere pe acele ale cardelor cunoscute. Uneori, Ulhamrii au prins și au nimicit cete mici; mai adesea Ulhamrii erau cei cari pieriseră, sub loviturile de secure ascuțită și sub loviturile de ghioacă de stejar.

După cum spunea bătrânul Gun, ei se coborau din Ursul cenușiu; brațele lor erau mai lungi decât cele ale celorlalți oameni; trupul lor tot atât de puros ca și trupul lui Achee și al fraților săi. Și deoarece se hrănea cu hoiturile dușmanilor lor, înspăimântau toate oarele fricoase.

După ce fiul Leopardului grăi, Nam și Gaw, tremurând de teamă, își plecară capul, apoi se odihniară până câtră miezul nopții.

Se sculară, mai înainte ca luna să fi albit fundul cerului. Naoh, după ce mai dinainte căutase urma, li îndemnă să meargă în întuneric. La răsăritul Lunii dânsii observară că se abătuseră din cale. Apoi găsiră iarăși drumul cel bun. Pe rând, străbătură un mărciniș, trecură dealungul pământului mlăștinos și tăiară deacurmezișul un râu.

Însfârșit, din vârful unei moviște, ascunși de tufe de iarbă și sguduiți de o emoție nespūsă, zăriră Focul.

Nam și Gaw tremurau din tot trupul; Naoh stătea nemișcat, cu picioarele frânte și suflând șuierător. După atâtea nopți, petrecute în frig, în ploaie, în întuneric, după atâtea lupte — cu foamea, cu setea, cu Ursul, cu Tigroaica și cu Leul uriaș — apărea în sfârșit semnul strălucitor, al oamenilor.

Pe o câmpie, întreruptă de tufe de sicamore și de terebință, în apropierea unei mlaștine, se găsea un jărătec în semicerc, ale cărui flăcări mângăiau, cu lenovie, tăcimii. Astfel arunca în jurul său o lumină

de inserare, care îmbiba toată alcătuirea lucrurilor, o pătrundea și o însuflețea.

Lăcuste roșii, licurici rubinii, sau ca topazii își dădeau sufletul, în jar; aripi stacojii trosniau, dilatându-se; răzbufneli rezezi urcau în spirală și se turtiau apoi, în lumina lunii; unele flăcări se avântau ca viperile, sau tremurau ca undele, nehotărâte ca nourii.

Oamenii dormiu, acoperiți cu piei de Cerb, de Urs, de berbec, cu părul pieilor lipit de trup. Securile, ghiocelile și suliițele erau împrăștiate pe câmpie; doi războinici veghiau. Unul așezat pe grămada de lemne uscate, cu umerii acoperiți de o piele de berbec, ținea în mână țeapa. O rază arămie îi izbia chipul acoperit, până aproape de ochi, cu peri asemănători celor de vulpe. Pielea lui păroasă, amintea de pielea berbecilor. Gura avea buze mari, ieșite înaintea nasului turtit, cu nări rotunde; îi atârnav în jos brațe lungi ca acelea ale oamenilor copacilor, în vreme ce picioarele scurte, groase și arcuite se îndoiu, de povara trupului.

Cealaltă straje umbla pe furie, în jurul jarului. Se opria din când în când, își ciuia urechea, adulmeca cu nările, aerul umed, care cădea pe câmpie, pe măsura în care se ridicau aburii înfierbântați. De statură egală cu aceea a lui Naoh, avea un cap enorm, cu urechi de lup, ascuțite și mișcătoare; părul și barba creșteau în smocuri, despărțite de insulețe de piele galbenă ca șofranul; se puteau vedea colții lui, licărind în umbră, sau însângărându-se de răsfărângerile flăcării; avea mușchii pieptului ridicați și îmbinați într'un colț ascuțit, pânțele netede pulpele triumfiulare, fluerele picioarelor ca ascuțiturile de secure și picioare, care ar fi fost mici dacă degetele n'ar fi fost atât de lungi. Trupul întreg era greoi și îndesat, ca trupul bivoliilor și vădea o putere nemăsurată, dar mai puțină ușurință la fugă, decât trupurile Ulhamrilor.

Straja își întrerupse umbletul. Intinse capul în spre colină. Fără îndoială că-l neliniștise un miros vag, în care nu recunoștea nici mirosul animalelor, nici pe acela al oamenilor din tribul său, în vreme ce cealaltă straje, care avea un nas mai puțin subtil, moțăia.

— Suntem prea aproape de mâncătorii de oameni! spuse pe șoptite Gaw. Vântul le trădează prezența noastră.

Naoh dădu din cap, căci se temea mult mai mult de mirosul dușmanului, decât de vântul sau de auzul său.

— Trebuie să ne întoarcem împotriva vântului! adăogă Nam.

— Vântul urmează calea Mâncătorilor de Oameni, răspuse Naoh. Dacă ne vom duce împotriva vântului, atunci ei vor umbla în urma noastră.

Nu avea nevoie să lămuriască gândul său: Nam și Gaw știau, tot atât de bine ca și fiarele sălbătice, că e nevoie să urmărești și nu să mergi înaintea pradăi, afară dacă nu vrei să întinzi o cursă.

Între acestea, straja spuse ceva tovarășului său, care făcu un semn negativ. Se păru că merge să se așeze și dânsul, dar mai apoi își luă seama, se îndreptă către colină.

— Trebuie să ne dăm îndărăt, spuse Naoh.

Căută cu ochii un adăpost, care să poată slăbi mirosul. Un tufiș des, creștea în apropiere de coastă: Ulhamrii se pitiră acolo și, fiindcă vântul, care adia, era slab, el se frângea, nu putea să ducă cu dânsul decât un miros prea ușor ca să poată isbi simțul omenesc. Curând paznicul se opri în calea sa; după câteva adulmecări mai tari, se înnapoie în tabără.

Ulhamrii rămăseră multă vreme nemișcați. Fiul Leopardului se gândia la tot felul de planuri cu ochii întorși către lumina potolită a jarului, dar nu găsi nimic. Căci dacă cea mai mică stavilă poate înșela o privire, oricât de pătrunzătoare, dacă poți merge destul de ușor prin stepă, așa încât să înșeli și Antilopa și Emionul, mirosul se răspândește, cât ce trece și se păstrează pe urme: numai depărtarea și vântul dimpotrivă îl pot ascunde.

Chelălăitul unui șacal făcu pe nomad să-și ridice capul. Îl ascultă, mai întâi în tăcere apoi răsă încet:

— Iată-ne în ținutul șacalilor, spuse dânsul. Nam și Gaw să încerce să doboare unul.

Tovarășii își întoarseră câtră dânsul fețele mirate. El reluă:

— Naoh va veghea în acest tufiș... Șacalul este tot atât de viclean ca și Lupul: un om niciodată nu poate să se apropie de dânsul. Dar întotdeauna îi foame. Nam și Gaw vor așeza o bucată de carne și vor aștepta, la o mică depărtare. Șacalul va veni; se va apropia și se va depărta. Și iarăși se va apropia și se va depărta. După aceea se va roti în jurul vostru și al cârnii. Dacă nu vă mișcați, dacă trupul, capul și mâinile voastre sunt ca de piatră, după multă vreme, se va rezezi asupra cârnii. Va veni și îndată va fi plecat. Suliița voastră trebuie să fie mai ageră ca dânsul.

Nam și Gaw plecară să caute Șacalii. Nu sunt greu de urmărit; gla-

sul lor îi trădează; ei știu că nici un animal nu-i caută, pentru pradă. Cei doi Ulhamrii îi întâiniră, lângă un crâng de terebinți. Erau patru, înverșunându-se pe niște oase de pe care roseseră orice fărâmă de carne. Nu fugiră, dinaintea oamenilor; aruncau asupra lor priviri pătrunzătoare; chelălăiau încet, gata s'o șteargă, de îndată ce li-s'ar fi părut că oamenii sunt prea arpoape.

Nam și Gaw urmau întocmai spusele lui Naoh. Puseră jos o bucată de căprioară și, îndepărtându-se, rămăseră tot atât de nemișcați, ca și trunchiurile de terebinți. Șacalii dădeau târcoale, cu pași mărunți, pe iarbă. Teama lor slăbia, la mirosul cârnii. Deși întâlniseră adesea animalul care se ține drept, nici unul nu-i cunoștea vicleniile: totuși judecându-l mai puternic decât dânsii, nu-l urmăria delă depărtare, și pentru că inteligența lor era vioaie, și pentru că știau că pericolul nu se curmă niciodată, nici la lumină, nici în întuneric, de aceea erau foarte bănuitori. Dădură deci târcoale, multă vreme, în jurul Ulhamrilor, se rotiră mult, se ascundeau în crângul de terebinți, ieșiau apoi, se învârtiau des împrejurul trupurilor nemișcate. Cornul Lunei se roși spre răsărit, mai înainte ca îndoiala lor să se fi curmat, sau ca dânsii să fi pierdut răbdarea.

Cu toate acestea, apropierea lor erau mai îndrăznețe; veniau până la douăzeci de coți depărtare de momială; se opriau vreme îndelungată, murmurând. În cele din urmă pofta lor se întărită; se hotărâră, năvălind toți deodată, ca nu cumva vre-unul, s'o apuce înaintea altora. A fost tot atât de repede, după cum prevăzuse Naoh. Dar suliițele fură și mai rezezi; ele străpunseră coastele a doi șacali, în vreme ce ceilalți duceau prada. Apoi securile curmară viața câtă mai rămăsese, în animalele rănite.

Când Nam și Gaw aduseră hoiturile, Naoh prinse a râde:

— Acum vom putea păcăli pe mâncătorii de oameni, căci mirosul șacalilor este mult mai puternic decât al nostru.

(Citiți urmarea în no. viitor)

HAZURI

PORTILE NICI

RESTAURANTORUL: „Vedeți pe Domnul cea gras dela masa de alături, care mănâncă în abonament? Anul ăsta a stat trei luni la Marienbad, dar cura de slăbire nu i-a folosit la nimic.”

GLIENTUL: „Și atunci vrea să încerce cura asta aicea, la d-ta?”

DE CE NU?!

Doamna: „Spune-mi Bob, vorbești serios, vrei să port blana asta de vulpe caraghioasă toată viața mea?”

Domnul: „De ce nu, Micule? Vulpea n'a făcut tot așa?”

DOI „ORBI”

Doi cerșetori „orbi” vorbesc între ei, despre mersul afacerilor:

„Cuaști pe cucoana aceea care nu demult și-a dat 5 lei?”

„Numai așa din vedere!”

Plătim 100,000 de Lei

în schimb la 1200 Lei

fără examinare medicală, ori cui, până la etatea de 85 ani, care se înscrie la Instituția noastră:

„AMERICA”

Prima Soc. de Asigurare și Bancă

TURDA

Piața Mare No. 29.

Grăbiți cu toții a Vă înscrie

— Povestire de Zarin —

Trad. din rusește, de NINA DONOS

I.

Intr-o cabină retrasă a unui restaurant de primul rang ședeau doi domni.

Unul brunet, ca de 28 de ani, cu fața plăcută, un oarecare Gdovschi, tânăr scriitor, celalalt cu 2—3 ani mai bătrân, o statură puternică, cu o barbă roșie ca focul pe fața grosolană și tîmpită: cunoscutul milionar Șugaev.

Convorbirea se întrerupsese și stăteau tăcuți, fumând liniștiți din țigările de foi.

Gdovschi gîndea: La ce dracul m'o fi chemat ăsta aci? Nu i-am văzut oare mesele? De ce am venit?... Prostie!

Iar Șugaev răsuflea greu, încrețindu-și mușchii. Se vedea că se munceste să spună ceva și nu știe cum să înceapă.

În sfîrșit, hotărît, a ridicat capul, și punându-și coatele pe masă, zise:

Acum să vorbim despre lucrul, pentru care te-am poftit.

Gdovschi ridică liniștit privirea spre el.

— Să-mi spui — începu Șugaev — dar drept, primești mulți bani pentru scrierile D-tale?

Gdovschi, crezînd că are a face cu un editor, făcu o față indiferentă:

— Primesc destul pentru mine.

Șugaev îl cercetă cu privirea.

— Da, dar totuși, cât?

— Asta depinde de lucru și de întâmplare... Vedeți, noi suntem plătiți cu coala odată mai mult, odată mai puțin...

— Cum cu coala? Cât? — nu înțelegea Șugaev.

Gdovschi îl privi neînțelegător.

— O coală tipărită — îi explică el — 16 foi cam vr'o 35 de mii de litere...

— Așaaa... — mormăi Șugaev. Cât primești pentru o coală?

— 100 de ruble și mai mult — răspunse Gdovschi, care în realitate nu primea mai mult ca 60 de ruble.

Șugaev îl privi mirat.

— Asta înseamnă, că dacă e un roman întreg...

— 700—1000 de ruble.

— Numai atât? Strigă mirat Șugaev.

O asemenea sumă la el nici nu număra.

— Dar spune, unii dintre Dv. primesc și mai mult?

Gdovschi oftă.

— Cum de nu! Iau 2, 3 și 500 de ruble pentru o coală. Iau bani mulți!

Răsturnă pe gât paharul cu li-queur, sorbi din cafea, și turnându-și încă un pahar de li-queur, repetă dus pe gânduri: Iau bani mulți...

Șugaev se lasă pe masă, încât o urnă din loc și-i zise:

— Ai vrea D-ta să primești 300 de ruble pentru o coală? Ha?

— Cum nu — răspunse cu fața luminată Gdovschi? — Tocmai am un roman.

— Ai un roman? — Strigă cu bucurie Șugaev.

Gdovschi îl privi mirat și zâmbi într-o presimțire dulce.

— Dar ce-i — întreabă el.

— Uite ce-i! Eu Ștefan Șugaev, îți propun o afacere: Dă-mi mie romanul acesta. Îți plătesc 300 de ruble de coală. Câte are?

Gdovschi se înviora.

— Cu plăcere! 10 coale. D-ta îl vrei pentru editură?

— Nu!... Il cumpăr pentru mine. D-ta să-ți iei gîndul dela el!

Da! Am să-l iscălesc cu numele meu.

Gdovschi îl privea nedumerit, iar Șugaev lăsându-se și mai mult pe masă și întinzându-și gâtul scurt:

— Și nu numai romanul acesta, ci tot ce vei scrie să fie al meu.

Eu îți plătesc câte 300 de ruble — și gata! Al meu! Numele meu, și la gazetă! Asta-i tot, dacă te învoești. Și încă ceva! — adăugă el — aceasta pentru toată viața. Gdovschi nu există! S'a isprăvit! Dar Șugaev va fi! La mine banii sunt siguri, de-acolo îi scoateți greu — cred eu —

— Greu!... — repetă mașinalmente Gdovschi.

Era zăpăcit de propunerea făcută și nu se putea obicinui cu acest gînd.

— Îți dau banii numai decît. Uite cecul! Ha-ha-ha, — rîse cu plăcere Șugaev, privind neliniștit spre vecinul său — Ei cum? Dăm mîna? Ha? — și întinse mîna lată cît o farfurie.

— Eu nu pricep — începu Gdovschi, dar Șugaev îl întrerupsese:

— Ce să nu pricepi! Îi iau pentru mine. D-ta îl scrii, eu îl iscălesc și-l tipăresc, și D-ta primești numai decît banii.

— Câte 300?

— 300! Dar pentru mine nu mai pot să scriu?

Șugaev făcu din cap: Nu! Gdovschi nu mai există! În locul lui: eu, Șugaev!

— Va să zică eu să scriu numai pentru D-ta?

— Da! Dar să păstrezi secretul, numai noi doi să știm.

— Se înțelege — răspunse Gdovschi — dar o astfel de afacere...

O sudoare rece îi ieși pe frunte. 300 de ruble îl ademeneau și în același timp simțea că se face o afacere grozavă, ne mai auzită... 300 de ruble! El serie ușor 20 de coale... Asta face 6000 de ruble pe an...

Dar să nu tiperească nimic pentru el?... 300 de ruble... Asta înseamnă că acuma am 3000...

— Și pentru mine nu pot să scriu nici măcar o povestire?

— Nici un rînd!

— Pe alt nume!

— Pe nici unul! Cumpăr tot și gata!

Gdovschi zâmbi silnic.

— Dar dacă mai târziu eu voi vrea să stric afacerea.

Nu se poate! — tăie Șugaev!

— Cum nu se poate? Poți să mă împiedeci?

— Pot. Uite cum! Dacă vrei și dacă dorești îți dau chiar acuma arvuna pentru 10 coale, (Gdovschi tresări) dar să-mi iscălești două scrisori.

Gdovschi răsufle greu, apoi parcă și întrerupsese respirația.

— Ce scrisori?

— Una așa, că adică! „Stimate Ștefan Trofimovici! Din adîncul inimii cer iertare, că într'un minut de prostie am răspândit zvonul că adică D-ta te iscălești numai sub scrierile mele. Recunoscînd paguba D-tale scriu aceasta, dau voe să se tipărească scrisoarea mea în gazetă.”

Iată! Iscălește! Ha-ha-ha. Asta-i un fel de asigurare.

Gdovschi oftă, iar Șugaev urmă:

— În caz de refuz de publicare a acesteia sub numele D-tale, scrie aceasta:

„Domnule Redactor! Ca răspuns la scrisoarea D-lui Șugaev, cu sinceră părere de rău recunosc, că într'adevăr am făcut-o aceasta, fără voe. Un domn mi-a dat un manuscris, zicînd că e scris de el și eu nu m'am gîndit nici o clipă, că ar fi fost scris de d-l Șugaev. Cred că stimatul romancier îmi va ierta prostia...” și — iscălește!

— Dracul să priceapă! — zise Gdovschi.

Șugaev rîdea cu gura lătită.

— E o afacere comercială. Totul se poate întâmpla. Eu m'am gîndit până în cele mai amănunte. Aceste scrisori le-am gîndit, le-am rumegat. De mult aveam acest gînd, dar nu găseam un om potrivit... Ei, cum?... Merge?...

Se mișcă neliniștit pe scaun. Urmă o tăcere penibilă. Gdovschi răsufle greu și rar, iar Șugaev sforăia, învîluindu-l cu o privire îngrijată.

— Mă învoesc — se auzi glasul înecat și stîns al lui Gdovschi.

Șugaev sări.

— Te iubesc — strigă el bucuros — Dă-mi mîna! Vei fi mulțumit.

Abia a spus cuvîntul hotărît, și parcă un munte i-a căzut de pe umeri. Răzînd și vesel a bătut palma lui Șugaev.

— Dar arvuna?

— Se poate și acum. Trebuie, însă, să bem și un aldămaș, pentru acest lucru mare, doar se face pentru toată viața. Ha-ha-ha!... Hei!... Efeb! — strigă el, apăsînd butonul soneriei — adu 2 sticle reci de șampanie! Iute!...

Zorile palide, străbăteau prin perdele și ametsecîndu-se cu lumina artificială, dădeau tuturor lucrurilor o culoare închisă, pierdută. Gdovschi și Șugaev ședeau încă ameteți de vin și de o plăcere reciprocă, și'n timp ce Șugaev era roșu ca racul, Gdovschi ședea palid, cu fața trasă.

În sinceritatea beției Șugaev începu:

— Doream acest lucru din copilărie, dar nu le puteam potrivi să iasă bine. Mă zbăteam, mă chinuiam... Voiu fi scriitor — lua-o-ar dracii! Și am hotărît! Spune-mi, ce nu poate Șugaev?... 10 mii de ruble vrei? Puțin! Dar 50 de mii? dar o sută de mii? dar un milion? Ha-ha-ha!... Se poate spune că Șugaev e scriitor! Frumos de tot!... Totuși să-mi scrii scrisorile, dragul meu!

Erau clipe, cînd lui Gdovschi i-se pareea că simte ceea ce simte o fată vînzîndu-se. Dar conștiința că mîine va avea 300 de ruble îi widea înoiala trecătoare.

Șugaev tot urma:

— Dintr'odată mi-am pus ochii pe D-ta. Eu luam seama la fiecare începător... da! Vedeam că te tipăresc în ziare în cronici... He-he, mă gîndesc eu, să te prind înainte de-a apuca să-ți fac bătăture pe ochi... Să ne sărutăm!

Și s'au sărutat...

II.

Gdovschi era scriitor cu vocațiune. De cîteva ori intrase în slujbe de Stat și particulare, dar le părăsi curînd, neputîndu-se acomoda. O povestire apărută într'un ziar, i-a hotărît îndată cariera.

Învățat, cu o gîndire ageră, cu dispoziții poetice, și pe de-asupra povestitor vioi, chiar din al doilea au și-a atras atenția publiciștilor și poezilor mai de seamă cari l-au prețuit și i-au dat îndrumări.

Ca majoritatea poezilor din timpul din urmă, el își privea opera din punct de vedere material.

Trezindu-se a doua zi și vîzînd cecul de 3000 de ruble iscălit de Șugaev, rîse, și zise că acesta e nebun.

Se distra gîndindu-se la cele 2 scrisori. De ce să mă despart de Șugaev? Așa editor nu voiu găsi de grabă... iar gelozia mea?... Și rîse răsător.

Cum se vor mira toți!... La dracu!... Dar despre roman nici o vorbă nimănu!

Luă de pe masă manuscriptul și cele două scrisori și plecă vesel spre Voiesco-Camschii Banc. iar de-acolo la Șugaev.

(Citiți urmarea în numărul viitor).

Grafologia

„Cunoaște-te pe tine însuși” este un adagiu care trebuie aplicat cât mai mult în viață. Grafologia, adică știința cu ajutorul căreia se poate stabili caracterul cuiva din scrisul său, permite cercetarea obiectivă a firei cuiva. Revista „Realitatea Ilustrată”, a angajat un grafolog special, care să analizeze caracterul cititorilor cari vor solicita acest lucru.

Pentru răspuns, care apare în această rubrică, în fiecare săptămână, solicitatorul va trimite un manuscris, pe cât posibil de dată mai veche, nu unul anume făcut, pentru cercetarea grafologică și scris cu cerneală, adăugând totodată o taxă de lei 60, pentru cercetările grafologice simple și 100 lei pentru acele în care e vorba de a analiza caracterul a doi îndrăgostiți, a doi logodnici, cari intenționează să-și lege viața laolaltă. În acest din urmă caz e nevoie bineînțeles de două scrisori: una a d-nei sau domnișoarei și cealaltă a viitorului soț.

Neculcea — Galați. Un om care-și vede cariera frântă. Viața prea reală nu e pentru dânsul. Caută să se împotrivască împotriva micimilor, dar fără rezultat. A avut planuri de a trăi o viață ideală dar nevoile brutale au împiedecat aceasta. Punctual, manierat, increzător, ager la minte, hotărât, gust bun, critică dreaptă. Sincer și cu voință hotărâtă. Se îmbracă excentric și e credincios în iubire.

Ducică — București. Energică, idealistă, prea adesea ori se ascunde în dosul măștii E nesincere și necredincioasă. Are simț muzical. O interesează operele de cugetare, lucrările profunde și are o memorie foarte bună. Ageră la minte, reacționează imediat. E îndrăzneț, are un creier productiv și-a adunat multă știință. Se supără repede dar repede iartă. A putut aduna multe expresii și probabil nu numai că a citit dar și călătorit. are multe gusturi aristocratice. Vioaie, svăpăiată, nu se umilește.

Linus S. — Iași. Hotărât, pesimist, amatoare de literatură și de artă, sentimentală însă din pricina unei voințe puternice își poate stăpâni sentimentalismul. E energică, cu inimă bună și are suflet. O muncesc mult gândurile. Are educație bună, dar lipsește căldura din viața ei. Probabil se ocupă intens cu literatura. Puțin nervoasă, are mare atracție spre muzică. Se ocupă probabil cu lucrări mistice spiritiste. Tănuitoare.

Gheorghes — Satu-Mare. Nervos, nehotărât, vă ocupați cu multe pentru că repede vă plictisiți de un lucru. Sunteți încăpăținat și de o gelosie acută. Foarte sensibil, nu vă găsiți odihna. Vă influențați ușor. De scurtă vreme vă simțiți descurajat, probabil aveți o durere sufletească. Lucrați adesea împotriva convingerilor. Vă agitați prea repede. Sunteți un intuitiv și vă place polemica.

Gujă — Satu-Mare. Seamănă foarte mult, la scris, cu cel de mai sus, așa încât caracterul analizat grafolo-

gic este aproape identic. Vom însemna aci unele mici deosebiri. E ego-centric, melancolic, sentimental și foarte mult ocupat. Sever, repede în hotărâri și adesea nesincer. Temelia științifică a cunoștințelor nu e destul de bine consolidată.

Mircea Barbu — Balaci. Idealist, ar fi totuș un diplomat bun. Cunoștințe precise, spiritual, isteț și rațional, nu-și calculează în deajuns faptele. E conștiincios, și nu lucrează împotriva convingerii. E afectuos și adesea ori exagerat. Are simț estetic și sentimentalism. Judecă bine, cu consistență polemist, e prototipul avocatului. Are sentimentul datoriei.

Ficu R. — Constanța. Cult, talentat, are ușurințe în chestiuni spirituale. Foarte impresionabil, cu nervii slabi și neliniștit. Ar vrea să rezolve multe dar obosește repede. Rândurile care au fost trimise erau scrise într-o stare de nervi deosebită. N'are încredere într'insul, și deși are sentimentul datoriei, n'are puterea sufletească de a lucra intensiv. E cald, bun, și dragostos când iubește pe cineva, dar e foarte gelos. Gelozia îi produce multe dureri. E erotic, manierat, vrea să fie diplomat dar agitându-se nu reușește. I-ar trebui mai multă voință. Are simț estetic.

Melozo Da Forli. Rândurile primite sunt documente interesante din punct de vedere grafologic. Ele arată cum omul încearcă să-și ascundă în viață, sufletul adevărat și lasă să se vadă înafară numai caracterul care i-se pare că-l va duce la succes. Imediat însă când cineva scrie mai grabnic, într'un moment de distracție, masca atunci cade și apare sufletul deschis. Ați învățat să vă acomodați în viață și să prezentați observatorului ceea ce poate fi folositor. Sunteți fricos. Aveți maniere alese, dar totul e silit. Nimeni nu poate ști care vă sunt intențiile. Vă place ironia. Sunteți silit dar neregulat și neastămpărat. Vă aprindeți repede și vă place să vă amestecați în tre-

burile altora. Cheltuiți prea multă energie, cu lucruri care nu merită această cheltuială. Vă place sportul și literatura și probabil în societate sunteți plăcut. Vă impresionează mult femeile frumoase și sunteți erotic.

Marian B. Sorel — Galați. Scri-soarea primită trădează pe un om deschis, drept și cinstit. Inteligent și cu suflet, un om pe care împrejurările îl apasă prea mult și ar dori să ajungă în altă situație. Se însufletește ușor. E un prieten bun și sincer. Nu se încrede în oameni,

e sensibil și puțin inchipuit, e pre-văzător, punctual, sârguitor dar n'are o voință fermă. Nu are o natură de avar, dar viața l'a silit să fie strângător. Are o fantazie mare și un creier productiv.

H. B. Ploiești. — Un om preocupat mult de sine. Simț artistic, bine educat, maniere alese. Cunoșcător în muzică. Are o părere prea bună despre talentul său, idealismul îi servește drept mască egoismului. Iubește pe cei care-l laudă. Pretențios, sentimental, și iubește cu inima.

VREMURI GRELE

M'am oprit la casa scundă
Dela margine de sat,
Palizi și cu ochii'n lacrimi
Doi copii stăteau la sfat:

„Grea-i viața” — zise unul —
„Grea și plină de păcate,
Tata a murit în luptă,
Și murim de foame, frate!”
Cel mai mic cuprins de spaimă,
Trist începe să îngâne:
„Mama noastră e bolnavă
Și în casă nu e pâine!”

Noaptea, când venea pe dealuri
M'am oprit lâng 'un isvor,
Povestea încet pe iarba
Un țaran c'un cerșetor.

— Grele vremuri — spuse bietul
Cerșetor — și-s răi stăpâni!
Ori și unde voi să intru
Mă amenință cu câinii!
— S'a mărit furtate, birul,
Vai de noi — șopti țaranul —
Ne sgrumă sărăcia
Și cu greu se face banul!”

Luat-am bățul pribegiei
Și-am pornit înspre oraș,
Două umbre se'nălătură —
Erau doi sărmani slujbași.

— N'am un ban pentru chirie —
Zise unul alb ca varul,
De trei ani aștept zadarnic,
Nici un spor, și-i mic salariul.”
Celalalt zâmbi ironic
Greu lovit de-al sortii val:
— Boala-mi roade 'n piept, păgână,
Voi muri într'un spital!...”

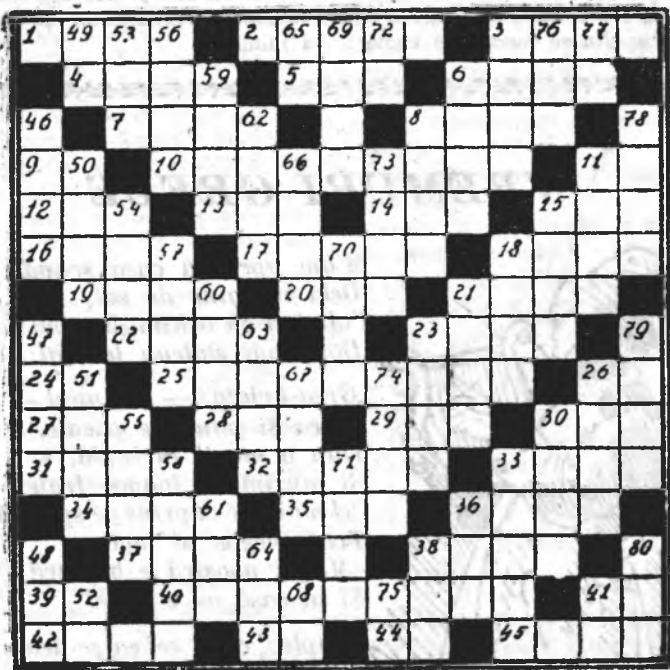
M'am oprit apoi la
Bietului poet sarac,
Unde gândurile 'n aur
Și'n smaralde se prefac.

— Stau cu miza mea de vorbă
Și tăcerea e de piatră.
Sunt flămând — cânta poetul —
Și nici foc nu am în vatră.
Laurii i-avî vinde-acuma
Pentru-un vol. sărman poet. —
Bate iarna la fereastră,
Blana mi-e la amanet...”

JUSTIN ILIEȘIU

JOC No. 1. Cuvinte încrucișate (10 puncte). Trimise de Gore Bordia — Râmnicul-Vâlcea.

ORIZONTAL:

1. Învățat teolog și erudit englez (673-835)
2. Numele unui fluture din familia bombicidelor
3. Pom din clasa rozaceelor
4. Oraș în Arabia antică
5. Plasă mare cu 3 pânze
6. Ilustru filolog și erudit german (1759-1824)
7. Ajectiv pentru a indica temperatura scăzută
8. Așezare
9. (Invers) notă muzicală
10. Îngăduință
11. (Invers) notă muzicală
12. Nume de bărbat
13. Numeros și comun
14. Totalul ceremoniilor unice
15. A apărea
16. Arbust
17. Sărit la minte
18. Lăncier german
19. (Mitologie) mama lui Castor și al lui Pollux
20. Partea trupului
21. Cepae
22. (Ardeal) Prăjină
23. Pasere cu picioare lungi
24. Carte de joc
25. Vrajit
26. Unitate de măsură
27. Oraș în Serbia
28. Tufă spinoasă
29. Betea miresii Debrogea
30. A lucra pământul
31. Identic
32. În vârsta de căsătorie
33. Tară în Asia de răsărit
34. Plumb mărunț pîntru vânat
35. Crustaceu
36. O însușire a apei
37. A chema
38. Piatră prețioasă

39. Măsura timpului

40. Cuprind două noțiuni sub aceeași concepție
41. Notă muzicală
42. Poftă
43. Conjunție
44. (Invers) pronume
45. Noală a aparatului respirator

VERTICAL:

46. Înalt (poetic)
47. Nuvelist român (1838-1916)
48. Tânăr nobil în serviciul regelui
49. (Invers) pronume
50. Regele animalelor
51. Substanță roșie
52. Pronume
53. Talent
54. Tară bogată în aur
55. Partea dinapoi a bazinului (anatomie)
56. Matematician norvegian (1802-1829)
57. Adus din șale
58. De culoare plumburie
59. Substanță cu gust acru
60. Iubesc cu pasiune
61. Adunare de legi
62. De un negru trimes
63. Arbore roditor
64. Ordin de plată (banco)
65. Pronume
66. Neresită
67. Nerec
68. Imperativ
69. Clanța ușii
70. Poveste
71. Laș
72. Interjecție
73. Corp
74. (Moldovenește) lopată mică de curățat brăzdarul plugului
75. Interjecție
76. Fiul lui Adam
77. Pedecă

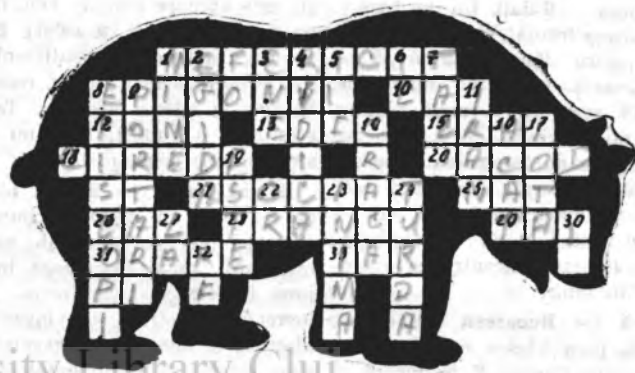
38. Suferință
6. Om de stat Olandez (1623-1672)
21. Dibaci
38. A împreuna
3. Puncte determinate
18. Împreunat
33. Pristena
76. (Oltenia) Diavolul
15. În cronici, dare extraordinară
30. Lucru adăogit
77. Insulă mică
11. Mare duce de Moscova
28. Oraș în Ardeal
41. Intrjecție
78. Interjecție
79. Măsură veche de greutate
80. Imitator în teatru.

JOC No. 3. (5 puncte).

RĂSPUNDEȚI...

1. Care orașe se spune că ar fi fost în locul Mării Moarte?
2. Ce sunt „gemenii siamezi”?
3. Ce decorație se poartă într-un loc neobișnuit?
4. Ce metal este mai scump decât Platina?
5. Cum se numea în Mitologia greacă paharnicul zeilor?
6. Ce beau și ce mâncau zeii după părerea Elinilor?
7. Ce însemnează strigătul de ajutor S. O. S.?
8. Cine a fost cel mai renumit teozof al lumii?
9. Cum se chema barbatul zeiței Egiptene Isis?
10. Cine a scris „tiganeada”??

JOC No. 2 (10 puncte) trimis de Remus Onoc—Bistrița

ORIZONTAL:

1. Nenorocit
2. O cunoscută poezie românească
10. Animale domestice
12. Arbori fructiferi
13. Cal de paradă
15. Rege (hale)
18. Clart
20. Dud
21. Tevarăș
25. Popor
26. Animal
28. Politician român contemporan
29. Despart
31. Haine diaconesti
33. Din nou

VERTICAL:

1. Nimeni
2. Seut

3. Nume masculin

4. A urca
5. Imbrăcămintă femelase
6. Pană de despicat
7. Nu vorbil
8. Mai mari ai bisericii
9. Ușieri
11. Podiș în Asia
14. Ramură
16. Piatră prețioasă
17. Vorba
19. Formă de verb auxiliar
22. Formă de verb auxiliar (popular)
23. Organ al omului
24. Oraș în România
27. Notă muzicală
30. Alifie
32. Notă muzicală.

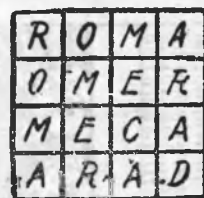
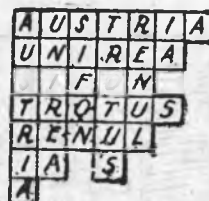
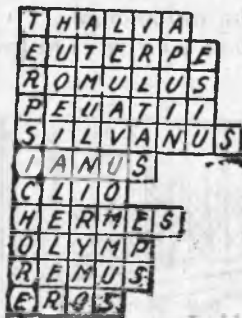
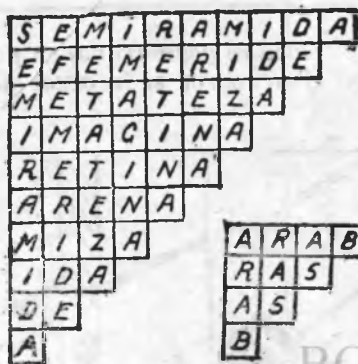
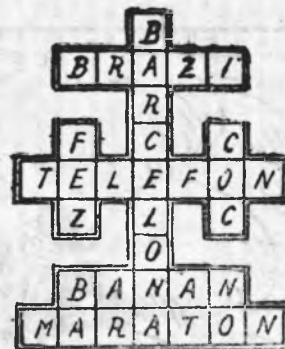
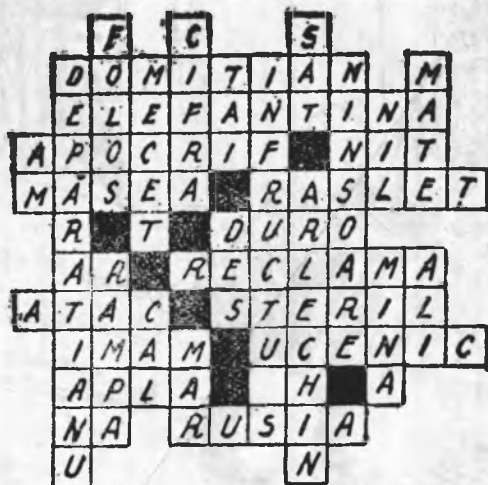
Deslegările celei de-a 8-a surse a jocurilor, se primesc la redacție, până la 10 Ianuarie 1928. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerele 44, 45, 46 și 47 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea da 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români. Deasemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui până la 15 Ianuarie 1928.

Bonul I. 1.

Subsemnatul

trimite alăturat deslegarea jocurilor No.....

Soluțiile jocurile publicate în „Realitatea Ilustrată” în cursul lunii Noembrie

DESLEGAREA ȘARADEI DIN No. 41.

S'am remarcat răspunsurile date de Victor G. Bucosu din Craiova.

După 'o trudă oarecare, isbitit-am, în sfârșit,
Jocul Pythic să-l desleg; și-apoi iarăși m'am muncit
Ca acea comună proză, s'o transpun în versuri clare
Și să pot trimite astfel, a șaradei deslegare.

* * *

Ne încântă prima parte, urechile tuturor
Și ne fermecă auzul: este prea frumosul „cor”.
E stănată partea doua chiar de Bachus cel divin:
Este, după cum se vede, bunul și iubitul „vin”.
De unim ambele vorbe, dăm de un rege creștin,
Pe care toți îl cunoaștem: viteazul Matei „Corvin”.

* * *

Cititori și cititoare, azi, cu cugetul senin,
Haideți să umplem cu toții cupele cu vin divin,
Să 'schinăm cu volesie și plăcere 'n sătătatea
Mult distractiviei reviste românești: „Realitatea”.

AUREL CHIRESCU—Craiova

are o introducere demnă de toată
atenția:

La cererea Domniei Voastre,
De-a trimite în versuri clare,
Și cu ritm și rimă bună,
A Șaradei deslegare,
Cred că mulți și-or bate capul,

Chinând hârtia, dar
Dacă nu-i talent, degeaba:
Toată munca e'nzadar...
Eu, știind aceste toate,
M'am grăbit încrezător
În talentu-mi, a trimite,
Astăzi, domnule redactor,
O precisă deslegare 'n
Niște versuri excelente.

Care vor lăsa în urmă
Minusculele talente,
Ce vă vor trimite versuri
Fără pic de căpătâi,
Socotind că, prin aceasta,
Câștiga-vor premiul întâi...
Pe când versurile mele,
Ce le veți citi mai jos,
Veți vedea că sunt redacte,
În stil simplu, dar frumos,
Explicând perfect șarada,
Numai prin idei precise
Cari socot că merita-vor
Astfel, punctele promise.

BINIȘAN SILVIU—Luzej

De vesel ești și fericit
Și veseliea vrei s'o spui
Și lor...
Când dorm în noapte liniștit,
În glasuri dulci și lin le cânti
În „cor”

Când abătut și trist tu plângi,
Și când durerea apasă greu,
Și chin...
Amar și-amar to bat meren,
Tu mergi durerea să 'ți-o stângi
Prim „vin”.

* * *

Astea două: „cor” și „vin”,
Astea două prin unire,
Dau un nume ce-amintește
De puternicul „Corvin”.

AL. V. NICOLAU—Focșani

Uii ce-a dracului șaradă
E'a oprit dela paradă,
Greu e să afli „cor” și „vin”
Și'n urmă pe „Corvin”.

JOC No. 4 (antic, 10 puncte)
trimis de Palade Ath. Cicerone
Galați.

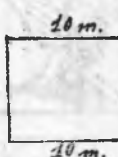
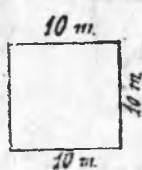
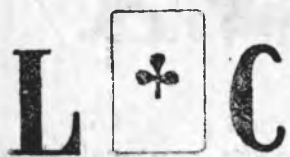
ORIZONTAL:

- Soția lui Nero
 - Soția lui August
 - Soția lui Filip
 - Soția lui Iustinian
 - Soția lui Pompei
 - Soția lui Galian
 - Soția lui Claudiu.
- Inițialele de sus în jos alcătuiesc
numele soției lui Traian.

JOC No. 6.

Polidrom trimis de N. Mihăescu —
Râmnicul-Sărat.

Citit direct și chiar invers
Mă veți găsi obscen pervers...

JOC No. 5 (5 puncte) Rebus trimis de Robin Harrysohn—Bacău

OROSCOPE ANUL 1928

*Cu siguranță'n anu-acesta
Vor circula din zori în seară*

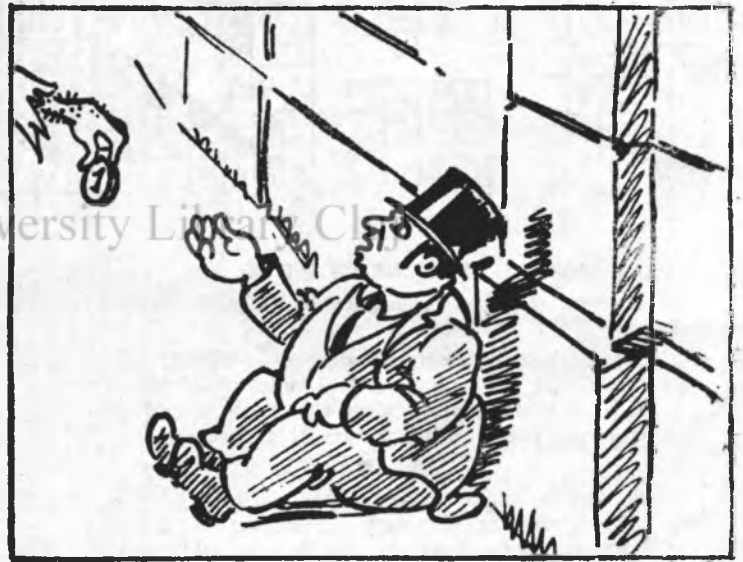
*Mai multe automobile,
Și praf mai mult va fi în țară.*

*Nimic statornic nu-i în lume,
Și cine-a spus n'a spus în van,
Dacă în geamuri dai cu pietrii,
S'or sparge și în acest an.*

*Priviți, e cassa azi deschisă,
Luați, vă rog, mai bine seamă,
Vor fi și'n anu-acesta furturi
Și contrabande pe la vamă.*

*Și dacă băncile și-acuma
In falimente-au să sporiască,*

*Atunci directorii de bancă
Ajunge-vor ca să cerșească.*

*Și'n anu-acesta funcționarii
Ce sufăr foame și tânjesc,*

*Primi-vor iar bacșișuri grase,
Căci e-obiceiul pământesc.*

*Dacă se vor ciocni iar trenuri,
Vor fi — e lucru doar știut —*

*Prevăd ca un profet prin
vreme,
Eu nu mă'nșel, o, niciodată—
Că toată lumea-o să citească
„Realitatea Ilustrată”.*

*Și deraeri și catastrofe
Mai multe, ca'n anul trecut.
(Citiți continuarea în pag. 17)*

— „Prietene, sunt cam miop, să-mi atragi atenția când vezi vânatul.”

— „Domnule doctor! trei rațe!! Bang! Nimic.

— „Domnule doctor! un cocoș sălbatic!” Bang! Nimic.

— „Domnule doctor! un iepure!” Bang! Nimic.

— „Domnule doctor! alți doi pacienți!” Bang! Și uite colo amândoi morți.

PURCEDEM LA DRUM

Vânătoarea și pescuitul

„Realitatea Ilustrată” începând cu numărul viitor va da o deosebită atenție la două ramuri de activitate: Vânătoarea și pescuitul, pentru că aceste ocupațiuni s'au bucurat, la români în special, de multă cinste și au fost astfel sporturile care au avut mai mulți adepți.

Ca în toate statele civilizate vânătoarea și pescuitul, la noi, sunt reglementate prin legi speciale și nu se pot exercita decât după reguli dinainte stabilite. O direcțiune generală a vânătoarei și o alta a pescăriilor sunt afiliate Ministerului de Agricultură și domeniul iar numeroase societăți de vânătoare și pescuit se găsesc sub patronajul însă a Inaltei Regente și sub supravegherea unui ministru de vânătoare.

Este de neînțeles, că în asemenea împrejurări nu s'a găsit nici un organ care să se ocupe de vânătoare și pescuit și să fie la îndemâna tuturor atât pentru informarea celor cari exercită aceste sporturi, cât și pentru educarea publicului.

Numeroși cititori ne-au solicitat înființarea de pagini speciale pentru vânătoare și pescuit. Și deoarece revista noastră se străduiește să fie cât mai conformă cu dorințele publicului purcedem la drum.

Ni s'a arătat că numeroase abateri la legea vânatului, greșeli și abuzuri din partea organelor de control și pază și chiar nenorociri întâmplătoare unora dintre vânători, se

datorează lipsei unui organ de educație.

În coloanele revistei noastre cititorii vor găsi de azi încolo — fiindcă ne-am asigurat colaborarea unor oameni competenți—timpul de vânătoare pentru diferite sălbătăciuni, timpul de pescuit, cu clișee grafice, explicațiuni asupra modului de interpretare a textelor de lege rela-

tive la vânat și pescuit, statistice asupra vânatului în țară și în străinătate, interviuri cu vânătorii renumiți, metode de organizarea paizei vânatului și a peștilor, metode de a hrăni și a contribui la înmulțirea vânatului; metode de a alimenta peștii și a contribui la înmulțirea lor, descrierea diferitelor arme de vânătoare și modul de în-

trebuințare al lor, dări de seamă asupra vânătorilor oficiale, liste de contravenienți la legea vânătoarei, comunicări de dispozițiuni administrative pentru reglementarea vânatului și pescuitului; povestiri de vânătoare, vânătoarea și pescuitul în regiunile tropicale și în cele polare, glume vânătoarești, etc. Toate acestea vor fi însoțite de numeroase fotografii, ilustrații, desene grafice și caricaturi.

Vom da lămuriri cititorilor noștri, în rubrici speciale, la toate chestiunile ori de câte ori ne vor solicita. Acordăm premii și primim

Popas de Vânătoare. — Fotografie trimisă de Massu Constantin, București.

Guvernul, singurul sărman,
Se va schimba în acest an,

Știți vorba: „că din când în când
Mai vine și altul la rând...”

TOT EU.

spre publicare fotografii interesante de vânătoare sau povestiri vânătoarești — unde nu e nevoie ca autorul să fie tras de mână — dacă sunt mai neobișnuite.

DANIEL ȘI LEII

O doamnă, al cărui soț se numește Daniel, este în vizită pentru prima dată la familia Petrescu.

Când Ionel află că doamna se numește „Doamna Daniel”, el întreabă nimit:

„Cum doamnă, soțul d-voastră a eșit din grupa leilor.”

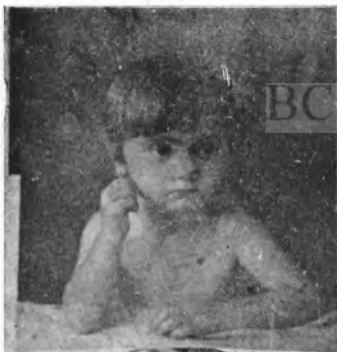
Cel mai mare avion din lume a fost distrus de vifor

Cel mai mare avion de război — bincinjeles proprietatea americanilor — a fost distrus de un vifor îngrozitor. Avionul din pricina că lipsea un hangar destul de mare n'a putut fi adăpostit la timp. Ilustrația noastră înfățișează avionul înainte de distrugere. Era prevăzut cu șase mitraliere și putea pe lângă aceasta să ia cu sine bombe în greutate de 1200 kgr. Mărimea lui uriașă se poate aprecia considerând helicea pe care o țin zece oameni în rând. Avionul era prevăzut cu două motoare fiecare de 600 H. P.

O faptă monstruoasă

În fața tribunalului din Dej, a venit spre dezbateră un proces, care dovedește că în veacul nostru există monștrii cari se numesc oameni.

Fetița Violeta Gece, copilul de 4 ani, al unui meseriaș, se afla la bunicul său în Gherla.

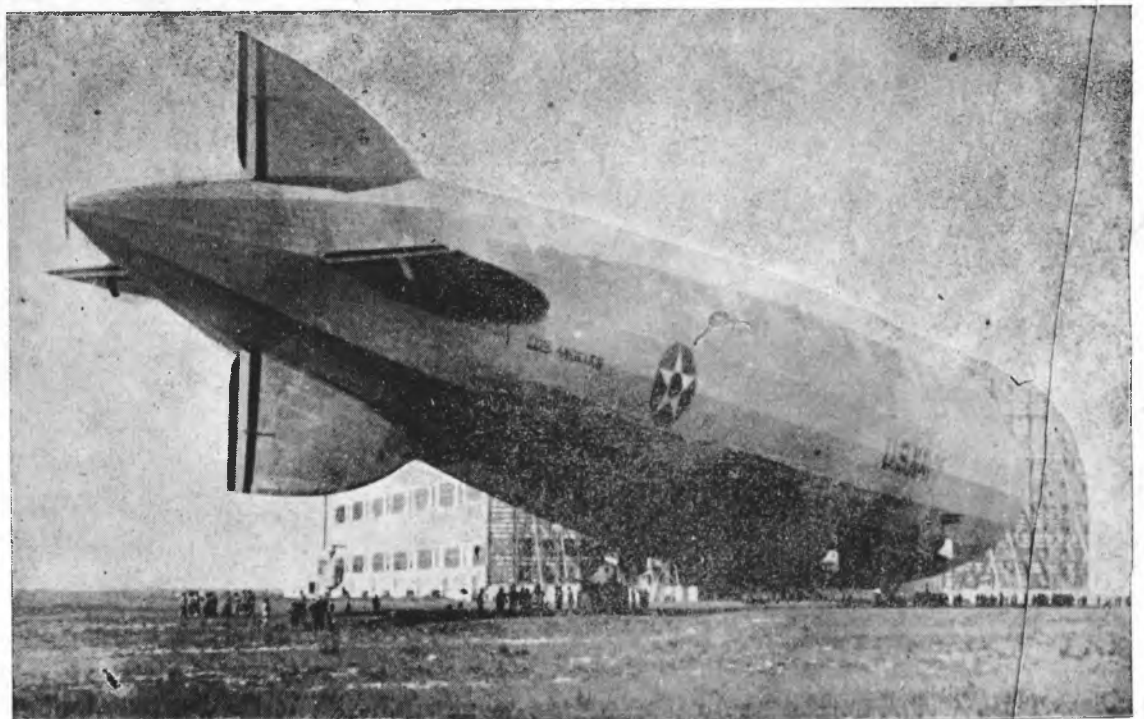
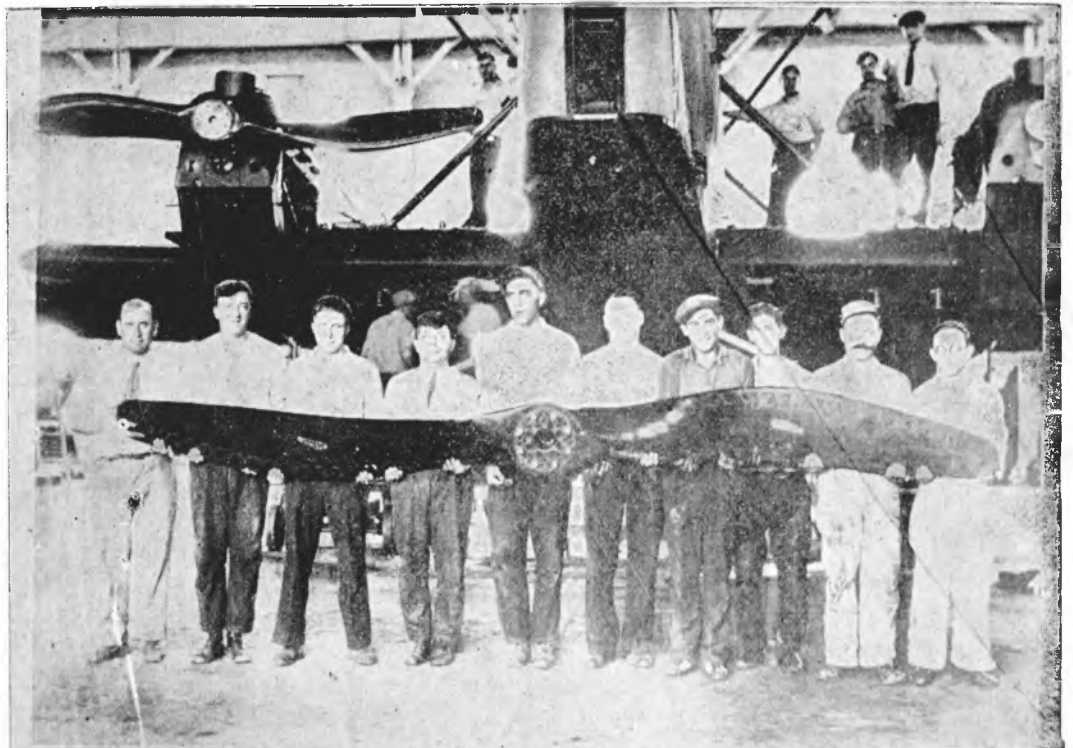

So juca pe stradă cu alți tovarăși do vârsta ei, într'una din zilele toamnei trecute, când cismarul Gross care locuia pe acea stradă, supărat de sgomoț, s'a revezit asupra grupului de copii.

Soarta a voit să prindă pe Violeta Gece și bruta, cu o sulă, i-a scos ochiul stâng.

Dăm fotografia copilei după ce a fost operată la Cluj și înainte de-a fi suferit atacul monstrului.

Părinți, păziți-vă copiii voștri!

Dupăcum odinioară în căutarea lui Nungesser și Coli, dirijabilul „Los Angeles” a plecat acum să caute urma d-nei Grayson și a însoțitorului său (vezi ilustrația din pag. 6)

Frig și în Lună...

In Lună, zilele sunt atât de calde încât apa fierbe singură, iar nopțile atât de friguroase încât până și aerul ar îngheța

CERCETĂRI recente asupra situației în lună — bine înțelese că nimeni n'a fost acolo — au confirmat părerile de până acum, relative la temperatura care domnește pe lună. Desigur că nimeni n'ar mai murmura împotriva iernilor friguroase sau a verilor călduroase de pe planeta noastră dacă s'ar transporta să trăiască nupiai o zi pe lună.

După calculul făcut de astronomii cari s'au ocupat cu studiul temperaturii de pe lună, reiese că acolo, în timpul zilei, stâncile se încălzesc atât de puternic de razele so-

arelui, deoarece numai atmosfera, este aceea care împiedică radierea căldurii, după cum oprește și preamarea încălzire a pământului la razele solare. Dacă nici pământul nu ar avea un strat de aer izolator, atunci și planeta noastră ar îngheța, în cursul nopții și s'ar încălzi, peste măsură, în cursul zilei.

Bănuelile astronomilor au fost confirmate, mai ales prin observarea eclipsei din 15 Iunie 1927.

Urișul observatorului astronomic, care se află pe vârful muntelui Wilson (California) este înzestrat

cu un termometru, pentru depărtări mari, termometru care are forma unui disc, este făcut din metal subțire și se așază într'un telescop special. În cursul eclipsei, doi astronomi dela acest Observator, dr. Edison Pettit și dr. Seth B. Nicolsohn au măsurat temperatura Lunii, cu acest termometru special. Discul metalic este un detector foarte sensibil pentru razele de căldură. Înainte de eclipsă suprafața Lunii se găsea sub influența razelor puternice de soare. Stâncile erau atât de încălzite încât emiteau raze de căldură asemenea celor pe care le simțim venind dela o sobă. Cu ajutorul termometrului telescopic aceste raze de căldură au putut fi prinse și măsurate. Pe baza acestei înregistrări s'a putut calcula temperatura aproximativă de pe Lună, în cursul zilei. Această temperatură era de circa

170 grade Fahrenheit (peste 100 grade Celsius).

Câteva minute după înregistrarea acestei temperaturi, umbra Pământ-

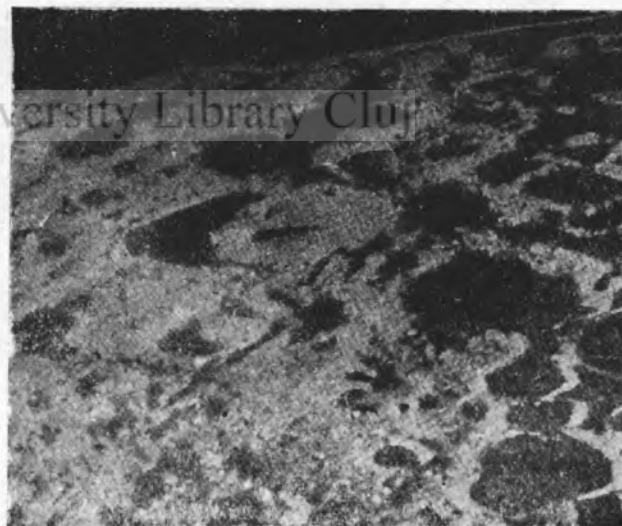
tului a început să cadă asupra Lunii, cauzând astfel o eclipsă de soare, satelitului nostru. În momentul când Luna s'a întunecat complet, de această umbră, astronomii au măsurat din nou temperatura Lunii întrebându-se același termometru. Diferența era de câteva sute de grade. Și astfel s'a confirmat presupunerile de până acum, că pe lună temperatura variază foarte mult.

Ce-ar vedea un om în Lună, în timpul nopții. Pe satelitul pământului după apusul soarelui, domnește frigul cel mai cumplit.

Luna, astru mort din pricina lipsei de atmosferă, își plimbă noaptea suprafața complet înghețată.

Cr. ivirea zilei, Luna se desghiață. După o fotografie astronomică mai recentă.

relui, încât ușor ar fierbe apa pe suprafața lor, dacă în lună ar exista apă; iar de îndată ce soarele apune, frigul se face atât de mare încât nu numai Oceanul Atlantic ar îngheța, în câteva ore, dar până și aerul s'ar lichidifica și chiar s'ar prefăce în gheață solidă. În timpul nopții frigul de pe lună este incomparabil cu ceace numim noi frig pe pământ: temperatura se coboară la minus 200 și chiar 250 grade sub zero.

În timpul zilei, stâncile se încălzesc atât de tare, încât nici căldura din Sahara, cea mai cumplită imaginabilă, nu ajunge nici pe departe, temperatura de acolo.

De multă vreme bănuiau astronomii că există această alternanță de nopți extrem de friguroase, cu zile foarte călduroase. Faptul se datorește lipsii aproape totale, de aer,

cu un termometru, pentru depărtări mari, termometru care are forma unui disc, este făcut din metal subțire și se așază într'un telescop special. În cursul eclipsei, doi astronomi dela acest Observator, dr. Edison Pettit și dr. Seth B. Nicolsohn au măsurat temperatura Lunii, cu acest termometru special. Discul metalic este un detector foarte sensibil pentru razele de căldură. Înainte de eclipsă suprafața Lunii se găsea sub influența razelor puternice de soare. Stâncile erau atât de încălzite încât emiteau raze de căldură asemenea celor pe care le simțim venind dela o sobă. Cu ajutorul termometrului telescopic aceste raze de căldură au putut fi prinse și măsurate. Pe baza acestei înregistrări s'a putut calcula temperatura aproximativă de pe Lună, în cursul zilei. Această temperatură era de circa

HAZURI

CÂND CERI PREA MULT

„Tată, spune-mi te rog ce este ceașca conservării energiei?”

„Da ce crezi dobitocule, că eu pot să țin minte toate legile neroade, pe care le face Parlamentul?”

Furnizorul cuiței regale române

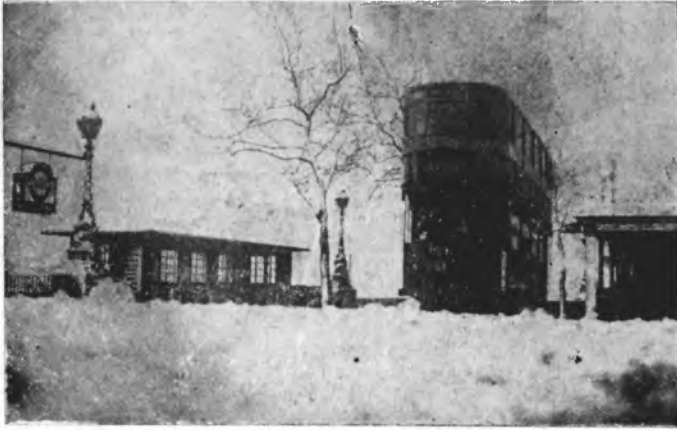

Argintărie,
Bijuterii de fine
Obiecte de artă
Ceasornice de
precizie

Nu cumpărați cadourile D-v., până ce n'ați vizitat mai întâi marele magazin. — Prețuri ieftine și fixe!

Henry S. Brannfeld
Cluj, Piața Unirei Nr. 15. Telefon-interurban 643.

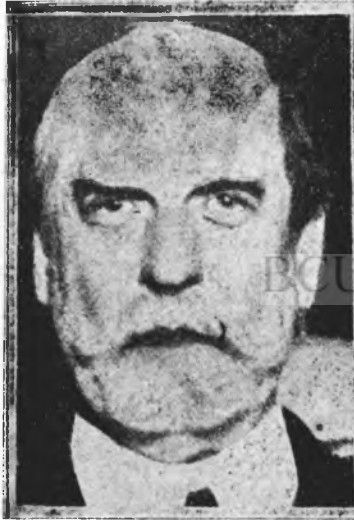
Filme de iarnă

De zeci de ani la Londra nu s'a pomenit zăpadă atât de mare ca în anul acesta. Ilustrația noastră reprezintă un autobus care nu se mai poate deplasa din pricina zăpezii.

Anglia sub zăpadă. Nici când — chiar după cât își aduc aminte cei mai bătrâni — n'a căzut atâtă zăpadă în Anglia ca acum. Dacă aceasta a produs perturbații mari în viața socială unde oamenii nu erau obișnuiți cu un frig atât de mare lucrul are și unele avantajii deoarece se poate face sport de iarnă de la aceasta și la Londra, fără să fie nevoie ca oamenii să plece la St.-Moritz.

Nonii candidați la președinția Statelor Unite: Hughes, Hoover și Dawes (dela stânga la dreapta). Președintele Coolidge n'a primit să-și pună candidatura; Hoover după războiu a fost comisar al alimentației, Dawes e cunoscut, în urma planului său pentru plata despăgubirilor de către germani.

D. EDMOND SCHULTHESS

noul președinte al republicii federative Elvețiene. Președintele Elveției este ales în fiecare an.

Pirateria în China. Căpitanul englez Lalor a fost înat prizonier pe vaporul Siang-Ten, care era gata să ancoreze în fluviul Yang-Co-Tse, de către piraii chinezi. Pirații cer un preț de răscumpărare foarte mare și tratează cu ministerul de marină britanică.

RECOMANDARE

Agentul: „Pot să-ți dau pentru cârcul dumitale, un pitic minunat.”

Directorul: „Dar e mic?”

Agentul: „Ce vorbești dom'le! când îl dor picioarele, i-se pare că are migrenă.”

Pudra

„LIA”

LABORATORIUM

MEDALIE DE AUR

Lia

EXPOZIȚIE GENERALA

1925

CHIȘINĂU

Pudra

superioară

„LIA”

Pentru îngrijirea tinereții și frumuseții și pentru sănătatea părului și a gurei.

Preparatele ei nu conțin materii dăunătoare, întrucât se compun numai din flori și frunze, deci se prepară în general numai din uleiuri de plante.

1. Cremă de zi „Lia” 55 lei	8. Regenerator de piele „Lia” 60 lei	16. Praf brillant de unghii „Lia” 20 lei
2. Cremă de noapte „Lia” 60	9. Lapte de castraveți „Lia” 60	17. Stărpitor de păr depe obraz „Lia” 25
3. Cremă Glicerin „Lia” 60	10. Apă de gură „Liadont” 50	18. Stărpitor de păr depe corp „Lia” 150
4. Cremă de confort „Lia” 55	11. Cremă de dinți „Liadont” 30	19. Spirit de păr „Liavol” 100
5. Cremă turcească Hanum „Lia” 110	12. Roș de buze lichid „Lia” 60	20. Spirit de urzici „Lia” 60
6. Cremă pentru cojirea obrazului „Lia” 100, 110, 120	13. Roș de obraz și de buze „Lia” 50	21. Antiodor „Lia” 40
7. Spirit de camfor „Lia” 75	14. Creion pentru sprincene „Lia” 45	22. Creion de gene și sprincene „Lia” 60
	15. Lac de unghii „Lia” 45	

Cereți prospecte gratis dela depozitele noastre!

Biror de comande „Kozmesis”: București, Str. Barbu Lăutarul 6

Rubrica Cititorilor

Primum la redacție cererea unui cititor de a se publica următoarea invitațiune:

Există la noi femei curajoase?

Dacă da, rog pe tânăra (între 18 și 22 de ani) inteligentă, absolventă a unei școale medii, sănătoasă, iubitoare de sport și care are dorința și curajul de a face inconjurul pământului, înfruntând greutatele inerte unei asemenea călătorii.

Rog pe această tânăra să-mi scrie la redacție, sub „Amicus Naturae.”

Scopul călătoriei este științific și sportiv. Drumul se va face călare sau eventual cu motocicletă.

Dacă între aceea care îmi scrie și mine va fi posibilă căsătoria, o vom face înainte de plecare. Dacă aceasta nu va fi posibil, călătoria o vom face împreună sub înțelesul cel mai sfânt al prieteniei.

Voiu lua în considerare numai scrisorile cu date complete și adresa.

N. R. — Acest anunț ne-a fost trimis de către un tânăr student din Cluj.

Poșta Redacției

Nicu C. Georgescu, Ploiești. — Primum cu plăcere.

„La Binyere”, București. — Până acum n'am primit nimic, dacă ați dat scrisoarea recomandată, reclamați la poștă.

Dela Iași. — „Manuscris de dată mai veche”, înseamnă o scrisoare, care să nu fie anume făcută pentru grafologie.

Teodor Gh. Sovăială, Fălcu. — Corespondența trimisă este prea locală și nu prezintă interes pentru marea publică. *Incercați cu altceva.*

Eugen Jeleleanu, Brașov. — Am primit versurile trimise și eventual într'unul din numerile viitoare vom publica poezia, dorind să încurajăm talentele tinere. Corespondența e prea locală.

Iosif Berman, Săcut. — Trimiți corespondență de probă.

Marian B. Sorel, Galați. — Vom cerceta imediat ce grafologul va sosi la redacție.

PENTRU „MOȘ CRĂCIUNUL” LUI

I. Munteanu

Domnul M. Mihăescu din Râmnicul Sărat unul dintre cititorii noștri spirituali și harnic colaborator la rubrica jocurilor, trimițând deslegările jocurilor din luna trecută le însoțește cu următoarea epigramă care se referă la jocul de cuvinte încrucișate publicat în numărul de Crăciun:

Moș Crăciune, Moș Crăciune, nu știu pentru a cătea dată

Am văzut prin cărți, registre buna-ți față desenată...

To știam cu barba albă și cu traistele pline

De bonboane și smochine...

Anul ăsta, Moș Crăciune — I Munteanu așa te-arată —

Ai venit cu barba neagră, cum n'ai mai venit vr'odată.

Și în traista-ți fermecată, — Moș Crăciune, cum se poate? —

Ne-ai adus în anu-acesta doar „cuvinte'ncruciate”

Mulți copii rămas-au astfel, fără darul de Crăciun:

Mulți copii rămas-au astfel, fără darul dt Crăciun:

Ei te-asteaptă iar la anul... dar te rog să fii mai bun...

GLOSSĂ

I.

Dacă soarta te răsfăță
Nu pluti cu gându'n nori
Le percepe și le'nvață
Lucrurile'n fondul lor
Viața e doar o scântee
Fii prudent în societate
Din ce-ți spune o femeie,
Crede doar pe jumătate.

II.

Tu în viață ai doar plăcere
Guști femeea și sorbi vinul,
Grijă, lipsă sau durere
Nu ți-a hărăzit destinul.
Ce va fi te lasă rece
Deocamdată ești în viață...
Bea, mănâncă și petrece
Dacă soarta te răsfăță.

III.

Treci biruitor prin lume
Și vorbești cu influență
Fiindcă banii îți dau un nume
Și te scoate în evidență

Faima ta va trece odată,
Că va trebui să mori
Ține-ți mintea deșteptată
Nu pluti cu gându'n nori.

IV.

Lumea nu-i oglindă vie
Să-ți arate tot ce-a fost
Lumea nu e poezie,
Ca s'o poți ști pe de rost.
Multe lucruri, se prea poate
Să-ți inspire scârbă, greață,
Dar încearcă-le pe toate
Le percepe și le'nvață.

V.

Dacă astăzi ai avere,
Nu e semn de veșnicie
Ci, o simplă mângăere
Soarta cine-o, poate știe.
Orice vrajă ce te'mbată
Nu te'ncrede în ea ușor
Strălucirea nu arată
Lucrurile'n fondul lor.

VI.

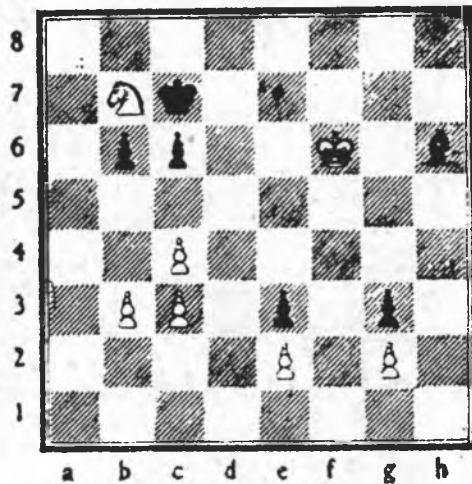
Dreptul pumnului domnește
Astăzi ca în Evul Mediu,
De vrei să parvii zdrobești
Este cel mai bun remediu.
Ai de partea ta norocul,
Banii universală chee
Însă nu umbra cu focul
Viața e doar o scântee.

VII.

Societatea îți impune
Noi formule de etichetă.

ȘAH

TEMA No. 1. de O. H.

(Alb 7 figuri: R f 6; C b 7; P b 3, c 3, c 4, e 2, g 2. Negru 6 piese: R c 7; N h 6; P b 6, c 6, e 3, g 3).

Albul mută și face partidă nedecisă.

Un joc ușor, dar care se termină foarte frumos.

Deslegările se primesc la redacția din Cluj până la 10 Februarie.

Cari sunt nu ți le spune
Însă au formă concretă
Le găsești în orice teză
Cu formule răsuflete.
Deaceea, în paranteză
(Fii prudent în societate).

VIII.

Simțământul de iubire
Când în tine va'ncolți
Vei ghici dintr'o privire
Fata ce te va iubi.
Strânge-o în brațe și culege
Dragostea ce vrea să-ți dea
Însă nu-ți face o lege
Din ce-ți spune o femeie.

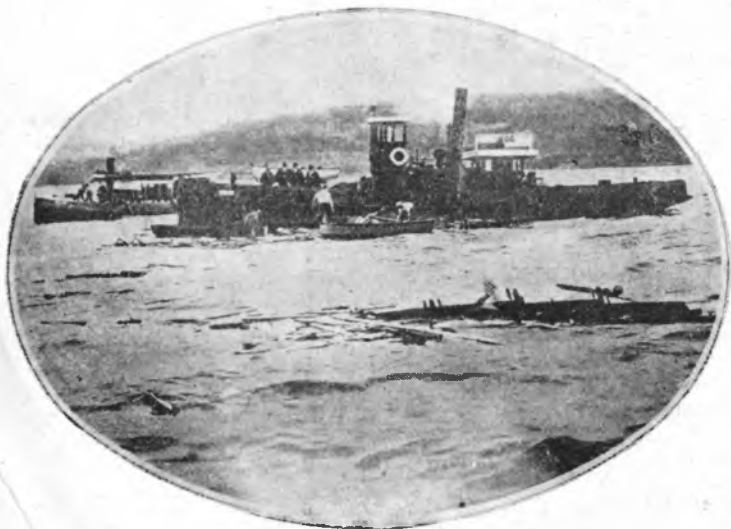
IX.

Și acum ca încheere
Numai câteva cuvinte
Dar, modesta mea părere
Ține-o întotdeauna minte.
Tot ce vezi și simți sunt glume
Sau povești de mult uzate.
Din ce vezi și anzi în lume
Crede doar pe jumătate.

X.

Crede doar pe jumătate
Din ce-ți spune o femeie,
Fii prudent în societate
Viața e doar o scântee.
Lucrurile'n fondul lor
Le percepe și le'nvață.
Nu pluti cu gându'n nori
Dacă soarta te răsfăță.

J. BERARU

Ilustrație luată cu prilejul navelor navale, din portul Sydney, unde vaporul „Greyeliffe” încarcat cu emigranți, a fost izbit de vaporul „Tahiti” și tăiat în două. Ilustrația noastră arată ce a mai rămas din vapor după ciosnire.

Concurs de frumusețe pentru copii

„Realitatea Ilustrată” a instituit un concurs de frumusețe pentru copii: se vor acorda trei premii de valoare, celor mai frumoși trei copii. Pot concura toți copiii între 2 și 7 ani: fetițe sau băieți. Pentru aceasta e nevoie să ni se trimită o fotografie 9×12, împreună cu 200 lei, pentru facerea clișeiului. Vom publica pe rând, toate fotografiile concurenților și la 1 Martie o comisie alcătuită din fruntașii vieții culturale și sociale din Cluj, vor decerna premiile. Valoarea acestora e de 20.000 lei.

Concursul literar

Un număr însemnat de cititori au răspuns la concursul literar al „Realității Ilustrate” și trebuie să facem dela început o mențiune măgulitoare pentru concurenți: marea majoritate a nuvelor au fost scrise cu pricepere și inteligență. Concurenții au înțeles cu toții subiectul, din tema dată, și numai tratarea diferă dela unul la altul. Comitetul de redacție, care a avut sarcina să cerceteze literatura trimisă a fost pus în mare încurcătură când a trebuit să facă alegerea.

Din cele 67 lucrări primite, am făcut o primă alegere de nouă. În lista pe care o publicăm mai jos, sunt însemnate cu litere grase, aceste nuvele alese, în primul moment:

1. **Radianov George** — Iași: „**Monstrul.**”
2. **D. Diaconescu** — Dăiești, Râmnicul-Vâlcea: „**Păcatul.**”
3. P. Ion — Brăila: „O soție credincioasă.”
4. N. Delamarian-Ravin — Arad: „Ingratul.”
5. Constantin Gheorgiu — Ocna: „Cine?”
6. Mitică Gorasi — Iași: „Flacări la vânt.”
7. Mișă Constantinescu — Pitești (fără titlu).
8. Dumitru Tomescu — Cernăuți: „Un prieten de o zi.”
9. Traian Vasilescu — „Indrăzneala pedepsită.”
10. George Adamoff com. Tătărași jud. Cetatea Albă: „D-șoara Victorie.”
11. E. R. Campus — Cara Omer (Constanța): „Iama.”
12. Heinrich Robinsohn — Bacău: „Prea târziu...”
13. Pavel Nedelcu — Focșani: „Destinul unora.”
14. Ștella Diaconescu — Ploști: „Poveste simplă.”
15. Al. V. Nicolau: „Răutatea oamenilor.”
16. „Nicol”: „**Dragoste năpăstuită.**”
17. Farman H. — Soroca: „Ochelarul.”
18. P. I. Colefleanu — Bazargie (fără titlu).
19. Petru I. Păcuraru — Brașov (fără titlu).
20. David Marcovici — Găești jud. Dâmbovița: „Ocnașul.”
21. G. G. Ion — Giurgiu: „Lașul.”
22. Petre Vasiliu — Vaslui: „Perfidia unui tată.”
23. Grigorie Romanescu — București: „Nevinovatul.”
24. **N. P. Nicempe** — București: „**Năsturelul.**”
25. Emil V. Câmpianu: „Iubire.”
26. **I. Cozacevici** — București: „**Hiena.**”
27. Papadopol M. Ivan — Turnu-Severin: „O jertfă.”
28. C. Parjol — Turnu-Severin: „Conștiința.”
29. Freământul Codrilor — Giurgiu: „Ispita.”
30. Iosephsohn Robin — Bacău: „Destinul.”

31. Ionescu St. Aurel — București: „Dragă Tini.”

32. **Eduard Grumăzescu**: „**Intre ban și virtute.**”

33. Macovei Zaharia — Coțmani: „Pentru dragoste.”

34. D. Silișteanu — Ploști: „Un caz de conștiință.”

35. R. Ivănescu — București: „Dreptatea.”

36. Mircea Sporia — Deva: „Secretarul Primarului.”

37. Tică Moșoianu — București: „Muștrare de cuget.”

38. Georges G. Ionescu — Chișinău: „Cumpărător de fericire.”

39. Berlaz — Brăila: „Tragedia unui funcționar.”

40. George Constantinescu — Ploști: „O faptă de rea credință.”

41. Marcovici Leon — Galați: „Jaque H.”

42. D. Bikenson Ciril — Bălți: „Remușcarea.”

43. (Cu plic închis) Stana-Arad: „Măna sorții.”

44. Robin Harrysohn — Bacău: „Zădarnic.”

45. A. Lazarovici — Bacău: „Intre conștiință și umanitate.”

46. **Iustin Iliesiu** — Cluj: „**Când sapi groapa...**”

47. Aurora Ghelesanu — Lugoj: „Blestemul banului.”

48. Palade Cicerone — Galați: „Vendetta.”

49. Ionel Robescu — Severin: „Bancherul cel nedrept.”

50. Gh. Economu — Constanța: „Răsunare și Moarte.”

51. V. Dresaru — Roman: „O fericire zdrobită.”

52. Bobocia R. Spirea — Vișoara (Teleorman): „Sinucis.”

53. **George Sulescu** — Ploști: „**Jean Daucher.**”

54. E. Popescu — „Dramă din viața milionarilor americani.”

55. And. D. Nastasiu — Bălți: „Lidia.”

56. Irina — Iași: „Nu în bani sta fericirea.”

57. N. L. Petrovici — Cărligele (Râmnicul Sărat): „O surpriză în Realitatea faptului sau Surpriză fatală.”

58. Emanuel Băboiu — Orsova: „Scrisoarea din urmă.”

59. Bernhard C. Lazare: „Nevinovatul.”

60. Vasile Vasilescu — București: „Tatăl.”

61. Martin Vasile — Bals Romani: „Fluturașii.”

62. Zunia Săpunaru — Bălți: „Domnul Bancher.”

63. Georgescu Costel — Ploști: „Avarul Picnik.”

64. P. Stâncă — Dârste (Brașov): (fără titlu).

65. **Alexandru Faur** — București: „**Două vieți.**”

66. L. Mereanu — Roman (fără titlu).

67. Nicolae Mihăescu — R.-Sărat: „Un suflet sbuciumat.”

Dintre cele 9 nuvele menționate, comitetul de redacție va alege săptămâna aceasta trei: una premiată, iar celelalte care se vor publica, pe rând.

Vom restitui concurenților manuscrisele, bineînțeles celor ale căror schițe nu se vor publica.

Nereușita la concursul nostru literar să nu fie o descurajare pentru mulțimea cititorilor noștri, căci se poate ușor întâmpla că cine n'a reușit odată să isbutască a doua oară. Repetăm ca majoritatea nuvelor au fost destul de bine tratate și că am avut multă dificultate în alegere.

Concursul de Colinde

Am primit numeroase răspunsuri la concursul nostru de Colinde. Dintre acestea menționăm pe d-nii George Salomie — Săliște, Septimiu Grăciunaș — comuna Burn-Jud. Turda, D-na Maria Niculescu — București, d-l Tambu L. Sterian — Bals, Jud. Romani; d. Cintă I. Constantin comuna Telega, jud. Prahova; V. Roșca Galați; Alexandru Bad — Lechința-mică, jud. Mureș, Sasa Grigorie, Tg.-Mureș; Remas Onoe — Bistrița; Peană Traian — Curtea de Argeș; Paul Georghiu, Curtea de Argeș; Octavian Mureșanu — Feldru, jud. Năsăud; Alexandru Madna — Ocna-Mureșului; Virgiliu Christescu — comuna Potlogi; Gându Petru — Lugoj; Ion Ilie — Făgăraș.

Cele mai multe colinde trimise au fost numai întințate, ceea ce nu corespundea conținuturilor puse de noi, pe de altă parte și cele câteva care ni s'au trimis în întregime, n'au corespuns de senurilor, decât în mică măsură. În felul acesta n'am putut acorda nimănui premiul, regretând că frumoasele noastre colinde sunt atât de puțin cunoscute.

HAZURI

— „Am putea discuta această chestie săptămâna viitoare. Ce ziceți, Joi eventual?”

— „Imposibil, plec în America.”

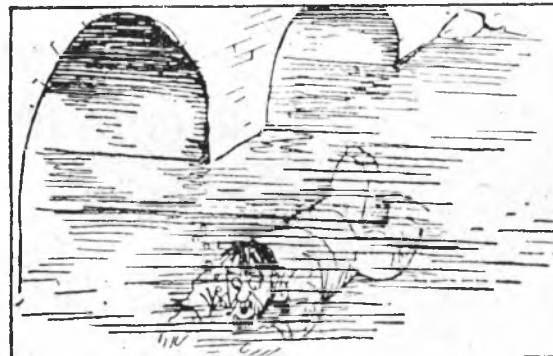
— „Așa! Atuncea să spunem Vineri.”

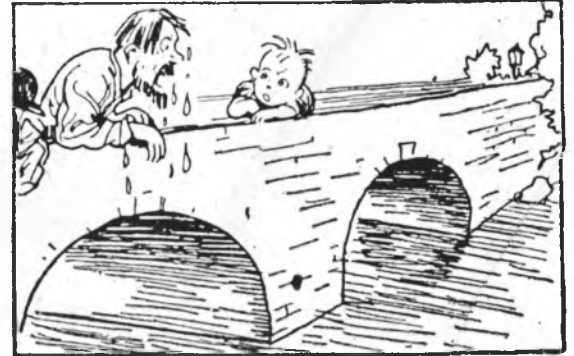
„De ce plângi așa micuțule?”

„Bunicul meu săracul, a picat în apă!”

„Imi pare rău, băiete, nu pot să-ți găsec bunicul.”

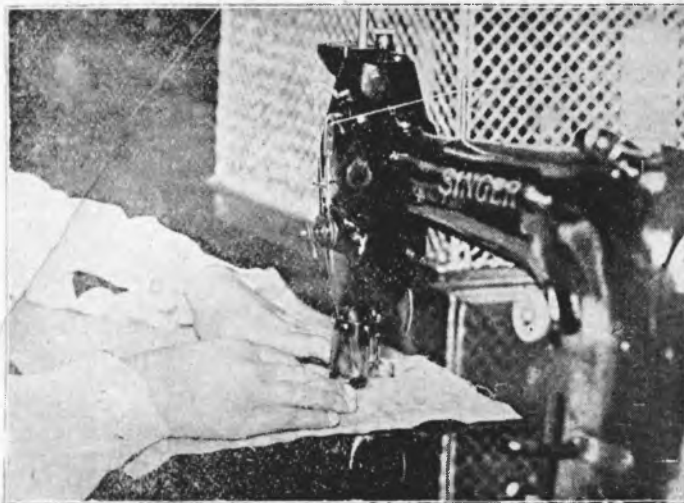
„Da'poi și sunt șase ani de-atunci!”

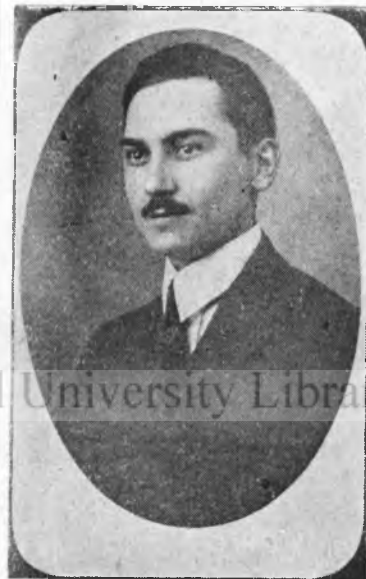
Singurul campion european în greutate mare, Schmeling, care va lupta la 6 Ianuarie pentru titlul de campion împotriva lui Bonglia

Maestrul german de scrimă Cosma a învins la Budapesta pe campionul european în duelul cu spada: ungrul Alexandru Gombos

PRIMUL MUZEU PENTRU PROTECȚIA MUNCITORILOR
La Londra s'a deschis un muzeu curios în care sunt expuse toate aparatele și arătate toate metodele de protecție a muncitorilor. Fotografia noastră arată instalația necesară pentru apărarea degetelor la o mașină de cusut, condusă de forța motrică.

D. Eugen Clonțea, fost inspector în Poliția din Cluj, în urma unei anchete făcute în chestia devastărilor studențești, de către un inspector general administrativ, a fost lăsat în disponibilitate, sub motivul că n'ar fi executat ordinele date. D. Clonțea este de fapt o victimă, căci d-sa n'a avut nici un fel de vină, și de sigur că în urma unei cercetări, mai mult sau mai puțin superficiale, va fi reabilitat.

Lunatscharski, comisar al poporului pentru cultură în Rusia a fost numit ministru plenipotențiar la Roma.

Imbrăcăminte pentru lucrători cari lucrează în fabricile de gaze toxice.

Ca și în alți ani, la Londra s'a pregătit „torta colosală”, de Grăciun. Ea cântărește o tonă (1000 de kgr.) și a fost făcută de un cofetar din City. La confecționarea ei s'au întrebuițat 250 de kgr. de făină, 250 kgr. zahăr și miere, 350 kgr. migdale și stafide și pe lângă aceasta cam tot atâtea fructe.

Concursul de desen

La concursul nostru de desen au răspuns un număr destul de mare de cititori, deși timpul între data instituirii concursului și termenul ultim de primire al desenelor a fost foarte scurt.

Dintre desenele primite n'am putut premia nici unul. Cu toate acestea merită deosebita mențiune următoarele:

Trei desene trimise de d-l N. Popa — Iași. D-sa vedește nu numai talent dar și ingeniozitate și îl sfătuim să persevereze.

D-l George Alexandrescu ne trimite un desen, care dacă e executat cu oarecare naivitate, reprezintă însă o idee simbolică, destul de frumoasă.

În desenul d-șoarei Irina Georgescu — Buzău, este multă grație și mișcarea e destul de bine executată.

Nu atâta un desen reprezentativ cât mai mult o urare a trimis d-l I. Annencoff — Chișinău: anul 1927, un bătrân gârbov, îndeamnă, cu bună dreptate, pe 1928 să nu fie atât de rău cum a fost dânsul.

Celelalte desene primite, mai slabe.

Olanda în haină de iarnă. Vederea morilor din Haarlem.

A înghețat fluviul Elba. Corabie prinsă de ghețari.

Concurs de frumusețe pentru copii

1. Bebe Grozăvescu, Caracul, 6 ani. — 2. Clandiu Georgescu, Bărnicul-Sărat, 2 ani și 1 lună. — 3. Pepiliene Rozenstein, Galați, 6 ani. — 4. Elena Paraschivescu, București, 2 ani 8 luni. — 5. Dumitru I. Sasu, Cluj, 5 ani și 5 luni. — 6. Ettiene Arizan, Roșiorii de Vede, 2 ani. — 7. Sandu At. Bojan, Turnu-Severin, 5 ani. — 8. Alter Eti, Iași, 6 ani. — 9. Elli Holstein, Plocești, 3 (?) ani.